

ความงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด

AESTHETIC UNDER THE PAINFUL REALITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-AR-M-005-023

ความงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด

AESTHETIC UNDER THE PAINFUL REALITY

ไพรมาศ นุชอ่อง
PRIMART NUT-ONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2559

KMITL-2016-AR-M-005-023

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AESTHETIC UNDER THE PAINFUL REALITY

**THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2016
KMITL-2016-AR-005-023**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2016

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด
AESTHETIC UNDER THE PAINFUL REALITY
นักศึกษา นางสาวไปรมาศ นุชอ่อง
รหัสประจำตัว 56602015
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ทัศนศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม -

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รองศาสตราจารย์อลิตา	จันผิงเพ็ชร	
รองศาสตราจารย์กันจณา	ดำโสภี	
รองศาสตราจารย์มัลลิกา	มังกรวงษ์	
รองศาสตราจารย์สรณรงค์	สิงห์เสนี	
อาจารย์อรรถชัย	พองสมุทร	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 14 กรกฎาคม 2558 เวลา 09.00 น.
สถานที่สอบ สาขาวิชาศิลปกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเชฐ โสวิทยสกุล)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ 29 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด
นักศึกษา	นางสาว ไปรมาศ นุชอ่อง
รหัสประจำตัว	56602015
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2559
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ร.ศ. อลิตา จันผิงเพ็ชร

บทคัดย่อ

สังคมทุกสังคมสร้างความอ่อนแอให้กับผู้หญิง ด้วยการกำหนดความแตกต่างทางเพศ และบทบาทของผู้หญิงให้เป็นไปตามที่สังคมได้วางไว้ ความเป็นผู้หญิงนั้นแท้จริงมันเป็นความจริงที่เจ็บปวด การถูกเอารัดเอาเปรียบ ความเหลื่อมล้ำทางเพศ การถูกกระทำจากสังคมภายนอก ความแตกต่างของความเป็นเพศหญิงเพศชายนั้นจะเห็นได้จากบทบาททางสังคมทางด้านต่างๆ ที่เน้นระบบอำนาจ

“ปิตาธิปไตย” คือสังคมที่ทำให้ผู้ชายเป็นใหญ่ให้พ่อตัดสินใจในครอบครัวจนเป็นพื้นฐานของแนวคิดที่ผู้ชายมีบทบาทสำคัญกว่าผู้หญิงจึงส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในด้านอื่นไม่ว่าจะเป็นสังคมขนาดเล็กอย่างครอบครัวจนถึงสังคมขนาดใหญ่อย่างสังคมโลกก็เป็นได้

ในวิทยานิพนธ์ชุด “ความสวยงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด” เป็นการนำเสนออารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อเพศหญิงในสังคมปัจจุบันผ่านรูปแบบประติมากรรมแบบสื่อผสมโดยใช้รูปทรงสรีระของเพศหญิง (figurative) แทนสัญลักษณ์ของความเจ็บปวดผ่านวิธีการเย็บ ปัก ให้เกิดร่องรอยและแสดงความรู้สึกที่เจ็บปวดของผู้หญิงในปัจจุบัน ความแตกต่างของเนื้อผ้าความหยาบ ละเอียด ขนาด สี ของเส้นด้ายความถี่ ห่าง ของฝีเข็ม ที่เย็บลงบนรูปทรงสรีระของผู้หญิง ผลงานแสดง ถึงความเจ็บปวด ความกดดันภายในใจ ที่ถูกกระทำจากสภาพแวดล้อมในสังคมด้วยประติมากรรมสื่อผสมขนาดพื้นที่ ติดตั้ง 200 x 200 cm. จำนวน 7 ชิ้น

ผลงานศิลปกรรมชุดนี้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ข้อมูล เทคนิค วิธีการจนสมบูรณ์ เป็นที่น่าพึงพอใจและเข้าสู่การวิเคราะห์ด้วยการเขียนเอกสารวิทยานิพนธ์อย่างเป็นลำดับขั้นตอน รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาผลงานเพื่อเป็นการค้นหาอัตลักษณ์ของตนเองในการ สร้างผลงานศิลปะต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Aesthetic Under The Painful Reality
Student	Ms. Primart Nut-ong
Student ID	56602015
Degree	Master of fine art
Field	Visual Arts
Year	2016
Advisor	Assoc.Prof. Alita Junfungpetch

ABSTRACT

Are women's roles and femininity in the societies their true nature or just ideas suggested by the cultures? Weaker, more emotional, irrational, indecisive, less witty and lacking leadership; are these really formed by the societies and cultures? Femininity is actually painful; the exploitation, the inequality between men and women can be seen through the roles of women in a "patriarchal society", a society where men rule, where in families the fathers have the leading role. This has formed an idea that men's roles are more important than that of women, which results in inequality in many perspectives, scaling from small units as families to as big as the world's overall society

The thesis "Aesthetic Under The Painful Reality" present my own feeling and emotions towards femininity in today's society through mixed-media sculptures, using women's figures, created with sewing and embroidering, with the traces to represent the pain women have to face nowadays. The differences of the cloth's texture, roughness and delicateness, the size and colors of the threads, the methods of needlework on women's figure, all these represent the pain and the pressure inside their hearts from all that surrounds them in the society. The mixed-media sculpture consists of 7 pieces, each installed on its 200x200 cm. space.

This collection of artworks are processed with an analysis of information, techniques and methods to achieve the complete and satisfying result before working on the thesis document thoroughly and systematically. As well, the processes include problem solving and development of the work to find my own identity in creating more artworks in the future.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความช่วยเหลือจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา รศ.อติลา จันผึ่งเพ็ชร รวมทั้งคณาจารย์ท่านอื่นได้แก่ รศ. กันจนา คำโสภี, ผศ.คณากร คชาชีวะ, ผศ.วุฒิกกร คงคา และ อ.คมสัน หนูเขียว ที่คอยชี้แนะแนวทางและแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่มีประโยชน์แก่การพัฒนาตัวงานของข้าพเจ้าด้วยดีเสมอมาจึงขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านมา ณ ที่นี้

ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยให้กำลังใจ และช่วยสนับสนุนการทำงานศิลปะของข้าพเจ้า อย่างเต็มที่ และคอยเป็นที่ปรึกษาที่ดีมาโดยตลอด ตลอดจนให้โอกาสในการได้รับการศึกษาศิลปะแก่ข้าพเจ้า

และสุดท้ายขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตรศิลป์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ความคิดอ่านแก่ข้าพเจ้ามาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนปริญญาโทนี้ทำให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ให้สำเร็จสมบูรณ์

ไปรมาศ นุชอ่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	7
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	7
1.4 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	7
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	9
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัวของตนเอง.....	9
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	11
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม.....	39
2.4 สรุปีทธิพลที่ได้รับ.....	52
2.5 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	53
บทที่ 3 กระบวนการสร้างสรรค์	54
3.1 การรวบรวมข้อมูล.....	54
3.2 การสร้างแบบร่าง.....	54
3.3 การสร้างผลงาน.....	56
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	60
4.1 การวิเคราะห์ผลงานโดยรวม.....	60
4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	61
4.3 การวิเคราะห์การจัดวาง.....	65
บทที่ 5 บทสรุป	68
5.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	68
ภาพผลงานศิลปะ.....	69
บรรณานุกรม.....	77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

ประวัติผู้วิจัย.....	หน้า
	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพรอยแผลเป็นจากท่อไอเสีย.....	9
2.2 ภาพรอยแผลเป็นที่เกิดจากการผ่าตัดใส่เหล็กยึดจากกระดูกเชิงกราน.....	9
2.3 ภาพรอยแผลเป็นจากท่อไอเสียรถยนต์บริเวณน่องด้านขวา.....	9
2.4 ภาพวิวัฒนาการของฟริต้าตั้งแต่วัยเด็ก.....	10
2.5 ภาพที่ช่วงฟริต้าเรียนที่ Preparatoria.....	10
2.6 ภาพถ่ายครอบครัว Kahlo family Coyoacan, Mexico City 1926.....	11
2.7 ภาพที่แสดงความผิดปกติของโรค spina bifida.....	12
2.8 ภาพ “อุบัติเหตุ” ที่ฟริดาใช้ดินสอเขียนบนกระดาษ.....	13
2.9 ภาพเสื้อรัดลำตัว(corset) ที่ฟริดาสวมใส่เป็นประจำ.....	13
2.10 ภาพสภาพของฟริดาในช่วงแรกหลังเกิดอุบัติเหตุ.....	14
2.11 ภาพคำกล่าวของฟริต้า.....	14
2.12 ภาพคำกล่าวของฟริต้า.....	15
2.13 ภาพดิเอโก (Diego Rivera)	15
2.14 ภาพฟริต้าและดิเอโก ภาพคู่ในวันแต่งงาน.....	16
2.15 ภาพ “Frida and Diego Rivera” (The Wedding Portrait)	16
2.16 ภาพของ ดิเอโก ริเวรา.....	17
2.17 ภาพผลงานศิลปะบางส่วนของดิเอโก ริเวรา.....	17
2.18 Josephine Baker.....	18
2.19 ภาพการจดทะเบียนในการกลับมาแต่งงานครั้งที่ 2 ของฟริต้า	19
2.20 ภาพ Leon Trotsky และ Natalya Sedova ภรรยา.....	19
2.21 Dorothy Hale สาวสังคมชั้นสูงและนักแสดง.....	20
2.22 ภาพฟริต้าเสียชีวิตลงในวันที่ 13 กรกฎาคม 1954.....	20
2.23 ภาพข้อความของฟริต้า.....	21
2.24 พิธีศพของฟริต้า.....	21
2.25 ภาพร่างไว้วิญญาณในพิธีศพของฟริต้า.....	22
2.26 ภาพที่มีชื่อว่า The Frame.....	22
2.27 ภาพ Leon Trotsky, Diego Rivera and Andre Breton (1938)	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.28 ภาพ Self Portrait in a Red Velvet Dress.....	24
2.29 ภาพฟรีด้าและการทำงานของเธอทั้งก่อนและหลังอุบัติเหตุ.....	25
2.30 ภาพ The Suicide of Dorothy Hale.....	25
2.31 ภาพ Self Portrait with Thorn Necklace and Hummingbird.....	26
2.32 ภาพ The Broken Colum.....	26
2.33 ภาพ Diego in My Thoughts.....	27
2.34 ภาพ Self Portrait.....	27
2.35 ภาพ Tree of Hope, Keep Firm.....	28
2.36 ภาพจากภาพยนตร์ FRIDA ผู้หญิงคนนี้...ฟรีด้า.....	29
2.37 ภาพจากภาพยนตร์ FRIDA ผู้หญิงคนนี้...ฟรีด้า.....	29
2.38 ภาพจากภาพยนตร์ FRIDA ผู้หญิงคนนี้...ฟรีด้า.....	30
2.39 ภาพจากภาพยนตร์ FRIDA ผู้หญิงคนนี้...ฟรีด้า.....	30
2.40 ภาพ Frida Cuts Her Hair.....	31
2.41 ภาพฉากจากในภาพยนตร์ที่สะท้อนจากภาพวาด Frida Cuts Her Hair.....	31
2.42 ภาพ The Two Fridas.....	32
2.43 ภาพฉากจากในภาพยนตร์ที่สะท้อนจากภาพวาด The Two Fridas.....	32
2.44 ภาพฟรีด้ากับบ้านสีฟ้าของเธอ.....	33
2.45 ภาพห้องนอนของฟรีด้า.....	33
2.46 ภาพที่เธออาศัยอยู่ที่บ้านหลังนี้จบจนวาระสุดท้าย.....	34
2.47 Blue House หรือ พิพิธภัณฑ์ของ Frida Kahlo.....	34
2.48 Blue House หรือ พิพิธภัณฑ์ของ Frida Kahlo.....	35
2.49 ภาพยนตร์เรื่องฟรีด้า Frida Naturaleza Viva (Frida Still Life)	35
2.50 ภาพยนตร์เรื่อง FRIDA สร้างปี 2002.....	36
2.51 ภาพฟรีด้า คาห์โล.....	37
2.52 หลุยส์ บูร์ชัวส์ (Louise Bourgeois)	38
2.53 ภาพ Mamelles.....	39
2.54 นิทรรศการ “Suspension”	40
2.55 ภาพ “Arch of Hysteria”	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.56 ภาพ “Single I”	42
2.57 ภาพ “The Couple”	42
2.58 ภาพ Installation View.....	43
2.59 ภาพ Installation View.....	44
2.60 ภาพ The Woven Child (detail)	44
2.61 ภาพ Temper Tantrum.....	45
2.62 ภาพ Cell XXVI.....	45
2.63 ภาพ : Fragile Goddess.....	46
2.64 ภาพของจูดี ชิคาโก้ (Judy Chicago)	46
2.65 ภาพ The dinner party.....	49
2.66 ภาพ Virginia Woolf Place Setting	50
2.67 ภาพ Red Flag.....	50
3.1 ภาพแสดงภาพร่าง (outline) ของรูปทรงผู้หญิง.....	51
3.2 การสร้างภาพร่างที่มีสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงความเป็นเพศ.....	51
3.3 การสร้างภาพร่างที่มีสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงความเป็นเพศ.....	52
3.4 ภาพที่แสดงออกถึงวิธีการเขียนที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง.....	52
3.5 ภาพวิธีการเขียนเพื่อให้เกิดร่องรอยและสร้างพื้นผิวให้เกิดความรู้สึก.....	53
3.6 การเขียนลงบนรูปทรงสี่ระ Figurative.....	53
3.7 การเขียนลงบนรูปทรงสี่ระ Figurative.....	54
3.8 การเขียนลงบนรูปทรงสี่ระ.....	54
3.9 ภาพผลงานจริงบางส่วน.....	55
4.1 ภาพสัญลักษณ์ของความรู้สึกเจ็บปวดของผู้หญิงในสังคม.....	57
4.2 การใช้เส้นของด้ายทับซ้อนกันให้เกิดค่าน้ำหนัก.....	58
4.3 ภาพแสดงถึงการมัดให้เกิดปมและการสร้างมวล มิติจากการเขียน	59
4.4 ภาพแสดงถึงการมัดให้เกิดปมและการสร้างมวล มิติจากการเขียน (รายละเอียด)	60
4.5 ตัวอย่างของชิ้นงานที่ใช้ในการวิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	60
4.6 ตัวอย่างของชิ้นงานที่ใช้ในการวิเคราะห์การจัดวาง.....	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.1 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality	65
5.2 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality(รายละเอียด).....	66
5.3 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality(รายละเอียด).....	67
5.4 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality(รายละเอียด).....	68
5.5 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality(รายละเอียด).....	69
5.6 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality(รายละเอียด).....	70
5.7 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality(รายละเอียด).....	71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

ผู้หญิง เป็นมนุษย์เป็นอีกครึ่งหนึ่งของประชากรที่ค้ำจุน โลกแต่กลับถูกกดขี่ทางเพศหรือถูกมองว่าเป็นวัตถุทางเพศเพื่อบำบัดความใคร่หรือความรู้สึกส่วนตัวของบุรุษ การกดขี่ทางเพศมีเล่ากัน ฟังกันไม่รู้จบในทุกชนชาติ ทุกสังคม และทุกความเชื่อ ทุกศาสนาก็ดูว่าได้ และในความเป็นจริงของสังคมสตรีมีคุณค่าของคนน้อยกว่าบุรุษ ทำให้เป็นเพศ ที่ดูด้อยโอกาสในสังคม

เพศ คือ สิ่งที่ถูกกำหนดโดยธรรมชาติของความแตกต่างทางสรีระเป็นเกณฑ์และไม่สามารถเปลี่ยนแปลง ได้ผู้หญิงมักถูกเลือกปฏิบัติและถูกจำกัดเสรีภาพในการตัดสินใจและการกระทำ การล่วงละเมิดทางเพศ การถูกเอารัดเอาเปรียบปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุมาจากความเป็นผู้หญิงทั้งสิ้น

เราเรียนรู้และรับรู้วิถีชีวิตของผู้หญิงรอบตัวมากมายที่พบ เจอตามสื่อประเภทต่างๆพบว่าตัวตนและความสำคัญของผู้หญิงเป็นเพียงเงาจางๆ ในสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ความแตกต่างของความเป็นเพศหญิง เพศชายจะเห็น ได้จากบทบาททางสังคมด้านต่างๆ ส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสามารถ จิตใจและอารมณ์ในความแตกต่างมักถูกเชื่อว่าจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ซึ่งนำไปสู่สถานะของผู้หญิงที่ด้อยกว่าผู้ชาย

ในช่วงประมาณสองร้อยปีที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงหลายประการการ ก่อให้เกิดและการยอมรับในเรื่องสิทธิมนุษยชนการให้ความสำคัญกับความเป็นประชาธิปไตยการเปลี่ยนแปลงการผลิตแบบเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้ทำให้ผู้หญิงส่วนหนึ่งได้รับ โอกาสการศึกษาเช่นเดียวกับผู้ชายผู้หญิงได้ทำงานนอกบ้านมากขึ้นสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้เกิดการตั้งคำถามต่อความเชื่อเดิมๆ ที่เชื่อว่าผู้หญิงมีสถานะที่ด้อยกว่าชายและความแตกต่างของผู้หญิงและผู้ชายเป็นเรื่องตามธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้รวมทั้งการพยายามหาคำตอบว่าทำไมความเชื่อเช่นนี้เกิดขึ้นและดำรงอยู่ได้มาเป็นเวลานาน การเกิดการตั้งคำถามการหาคำอธิบายและการเคลื่อนไหวทางสังคมเพื่อเปลี่ยนแปลงความเชื่อตลอดจนสภาพแห่งความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศนี้ได้มีการเรียกรวมๆว่า สตรีนิยม (Feminism) สตรีนิยมได้เติบโตอย่างรวดเร็วในช่วง 40 ปีหลังของศตวรรษที่ 20 นำไปสู่การศึกษาเกี่ยวกับผู้หญิงในมิติต่างๆ โดยให้ความสำคัญในการ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและได้ใช้ความคิดรวบยอดในเรื่อง ความเป็นเพศ (Gender) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ที่สำคัญความเหลื่อมล้ำทางเพศได้ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวเรียกร้องความเท่าเทียมกันระหว่างเพศมาโดยตลอดโดยเฉพาะในช่วงสี่ทศวรรษที่ผ่านมาในช่วงเวลาดัง

กล่าวยังได้เกิดการศึกษาคำอธิบายหรือแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นรองของผู้หญิงในด้านต่างๆ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างมากมายอีกด้วยคำอธิบายหรือแนวคิดทางสตรีนิยมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่พัฒนาขึ้นจากแนวคิด กระแสหลักๆ ที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นเสรีนิยม (Liberalism) ลัทธิมาร์กซ์ (Marxism) จิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) หรือแนวคิดหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) นักสตรีนิยมได้นำแนวคิดเหล่านั้น มาขยายความปรับแต่งให้กลายเป็นกรอบทฤษฎีที่กว้างขึ้นและใช้อ้างอิงได้ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น หลายสำนักคิดด้วยกันและในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ยอมรับประเด็นที่นักสิทธิสตรีนำเสนอ โดยเฉพาะประเด็นเรื่องเพศ เรื่องความเสมอภาค ประเด็นเหล่านี้ได้มีสื่อออกไปไม่เฉพาะแต่ประเทศใน ตะวันตกเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวเรื่องสิทธิสตรีในประเทศอื่นๆ ด้วยเช่นกันและ เป็นประเด็นปัญหาที่ควรจะหยิบยกมาพิจารณาในการแก้ไขปัญหาครอบครัว และปัญหาสังคมของ ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวทั้งนี้สตรีนิยมมีประวัติความเป็นมาในประเทศต่างๆ ดังนี้ สตรี นิยมในประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของขบวนการสิทธิสตรีทั้งประเทศ ตะวันตกและตะวันออกสตรีนิยมในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นความพยายามที่จะกำจัดการใช้ อำนาจระหว่างเพศและเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม สิทธิสตรีเกี่ยวข้องกับทั้งทางวัฒนธรรม กฎหมาย สังคม และเศรษฐกิจ หนังสือเกี่ยวกับผู้หญิงที่ไม่ได้รับความเสมอภาคถูกค้นพบเมื่อคริสต์วรรษที่ 18 โดย แมรี แอสเทลล์ (Mary Astell) เรื่อง Some Reflection upon Marriage เป็นการเปิดประเด็น ของสิทธิ ความเสมอภาคของทั้งหญิงชาย ทั้งในสหรัฐอเมริกาและอังกฤษและได้นำไปสู่การจัดเป็น องค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับผู้หญิง ในช่วงประมาณปี ค.ศ. 1840 สิทธิสตรีมีเรื่องที่สำคัญคือ การกดขี่ (oppressio) และได้มีการเคลื่อนไหวเรื่องการข่มขืน การทำร้ายเด็กการทำแท้งในปี ค.ศ.1991 และ ในคริสต์วรรษที่ 19 และ 20 มีขบวนการสิทธิสตรีที่มีการเคลื่อนไหวมากในเรื่องความเสมอภาค และโอกาสของผู้ หญิงสตรีนิยมในประเทศอังกฤษ เริ่มเป็นที่รู้จักโดย โจเซฟีน บัตเลอร์ (Josephine Butler) ได้มีขบวนการรณรงค์ในปี ค.ศ.1864 เรื่องการติดยาของผู้หญิงซึ่งเป็นผู้ทำการศึกษา พยาบาลให้กับผู้หญิง โดยรักษาโรคติดต่อทางเพศโดยเฉพาะผู้หญิงโสเภณีและยังได้เป็นสาระ สำคัญในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงที่ทำให้ผู้หญิงตกต่ำกว่าผู้ชายและจากนั้นภาคประชาชน หรือองค์กรต่างๆก็ได้หันมาให้ความสนใจกับสิทธิสตรีและ ได้ตั้งองค์กรต่างๆเกี่ยวกับสตรีนิยมขึ้น มากและที่สำคัญคือในปี ค.ศ.1913 ได้มีการเสนอแนวคิดเกี่ยวกับผู้หญิงในแถบเอเชียเพื่อปลดปล่อย ให้ผู้หญิงเป็นอิสระและ เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสงบลงได้มีการจัดตั้งสมาคมระดับชาติเกี่ยวกับ ผู้หญิงขึ้นสภาสตรีใน 16 ประเทศ ในกลุ่มโลกที่สามซึ่งในระยะแรกของศตวรรษที่ 20 ได้มีการ เชื่อมผู้หญิงในโลกที่สาม จากกลุ่มสิทธิสตรียุโรปผู้มีบทบาทสำคัญได้แก่เอลลีย์ คีย์ (Elley Key) แอนนี่ บีแซนต์ (Annie Besant) และมาร์กาเรต แซนเกอร์ (Margaret Sanger) ซึ่งก่อให้เกิด กิจกรรมหลายลักษณะและขบวนการเคลื่อนไหวของผู้หญิงในเรื่องต่างๆแต่แนวคิดของตะวันตก อาจนำมาใช้ไม่ได้ทั้งหมดกับผู้หญิง ในโลกที่สามเช่นชนชั้นทางสังคมระหว่างเพศและเรื่องผู้หญิง อยู่ในขบวนการพรรคการเมืองของแต่ละประเทศในส่วนของสิทธิสตรีในประเทศไทยนั้นจะเห็น ได้ว่าขบวนการเคลื่อนไหวของสตรี ไทยได้มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงบทบาทและสถานภาพตั้งแต่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบการเมืองการปกครองในการเปลี่ยนแปลงนั้นเริ่มจากระบบการปกครองโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขซึ่งเริ่มปรากฏเด่นชัด ในสมัยรัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นว่ากฎหมายเก่าไม่ยุติธรรมเช่น การขายเมียหรือการบังคับให้ลูกสาวแต่งงานโดยไม่เต็มใจ จึงโปรดเกล้าให้เลิกเสียและต่อจากนั้น ก็ได้มีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความเสมอภาคระหว่างหญิงและชายมา โดยตลอด โดยเฉพาะกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัวนับได้ว่าสตรีไทยไม่ได้มีความยากลำบากในการต่อสู้เพื่อความเสมอภาคแต่อย่างไร ก็ตามถึงแม้ว่าสตรีไทยส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาได้รับโอกาสทางกฎหมายหลายๆ ด้านแต่ในทางปฏิบัติก็ยังมีกริดถัน และการปิดกั้นโอกาสผู้หญิงมากกว่าผู้ชายซึ่งสมควรที่จะได้รับการพัฒนาเรื่องนี้ให้ดียิ่งขึ้นเพื่อเป็นการให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิมนุษยชนซึ่งผู้หญิงก็เป็นกลุ่มหนึ่งในเรื่องสิทธิมนุษยชนเช่นกัน แม้ว่าการเรียกร้องสิทธิสตรีจะมีพัฒนาการมายาวนานและนานาประเทศให้ความสนใจในประเด็นสิทธิสตรีมากขึ้นแต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การเรียกร้องนี้ควรจะยุติและในบางสังคมความเสมอภาคที่แท้จริงยังไม่ได้เกิดขึ้นและยังต้องมีการค้นหาต่อไปว่าความเสมอภาคระหว่างผู้ชายและผู้หญิงที่แท้จริงคือจุดใดและจะทำอย่างไรเพื่อที่จะขจัดความเป็นเพศออกไปได้ จากที่ได้กล่าวไว้แล้วว่าคำอธิบายหรือแนวคิดทางสตรีนิยมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดกระแสหลักที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นเสรีนิยม (Liberalism) ลัทธิมาร์กซ์ (Marxism) จิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) หรือแนวคิดหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) นักสตรีนิยมได้นำแนวคิดเหล่านั้นมาขยายความปรับแต่งให้กลายเป็นกรอบทฤษฎีที่กว้างขึ้นและใช้อ้างอิงได้ (Arceil 1999) สามารถแบ่งออกเป็นหลายสำนักด้วยกัน ได้แก่

สตรีนิยมสายเสรีนิยม การพัฒนาแนวคิดเสรีนิยมในคริสต์วรรษที่ 18 เกิดขึ้นจากกลุ่มที่ต่อต้านพวกศักดินา ภายใต้ระบบศักดินาฐานะสังคมถูกกำหนดมาแต่กำเนิด แนวคิดเสรีนิยมยืนยันว่าฐานะทางสังคมควรจะถูกกำหนด โดยความสามารถและทักษะของปัจเจกบุคคล และวัด โดยความสำเร็จของบุคคลในการแข่งขันกับบุคคลอื่นซึ่งสตรีนิยมสายเสรีนิยมถือว่าเป็นสำนักคิดแรกและถูกมองว่าเป็นแนวคิดกระแสหลักของสตรีนิยมเพราะคนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับแนวคิดนี้สตรีนิยมสายเสรีนิยมได้รับอิทธิพลอย่างสูงจากแนวคิดเสรีนิยมที่ให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันของมนุษย์โดยเฉพาะในทางกฎหมายให้ความสำคัญต่อปัจเจกนิยมที่มีเหตุผลทำให้นักสตรีนิยมในแนวนี้มักเรียกร้องให้ผู้หญิงเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นคนมีเหตุผลปรับปรุงตัวเองให้เหมือนกับผู้ชาย เช่น ต้องไม่ใช้อารมณ์ ไม่แสดงความอ่อนแอและเชื่อว่าผู้หญิงและผู้ชายไม่มีความแตกต่างกันเป็นมนุษย์เหมือนกันดังนั้นผู้หญิงควรมีโอกาสที่จะทำทุกอย่างให้ได้เหมือนผู้ชาย เรียกร้องให้ผู้หญิงมีโอกาสที่เท่าเทียมในการแข่งขันภายในระบบสังคมที่เป็นอยู่โดยเฉพาะในบริบททาสวรรณะให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายทางการเมืองเพื่อสิทธิของปัจเจกบุคคลในการแข่งขันในตลาดสาธารณะเพราะเชื่อว่าถ้าผู้หญิงมีโอกาสที่เท่าเทียมแล้วผู้หญิงจะเป็นเหมือนผู้ชายได้ทุกอย่างการต่อสู้หลักของสตรีนิยมสายนี้คือการต่อสู้ผ่านทางกรแก้ไขกฎหมายหรือการแก้ไขในแนวสังคมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สงครามที่ไม่ให้ความสำคัญกับการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงที่โครงสร้างสังคมนักสตรีนิยมสายเสรีนิยมถูกวิจารณ์ค่อนข้างมา โดยเฉพาะการให้ความสำคัญเฉพาะประเด็นของกฎหมายเพราะความด้อยโอกาสของผู้หญิงหลายประการ ไม่สามารถแก้ไขผ่านทางแก้ไขกฎหมายเช่นไม่มีกฎหมายใดระบุว่าผู้หญิงต้องเป็นหลักในการดูแลลูกแต่ผู้หญิงก็ต้องทำแม้ว่าจะไม่ต้องการทำ (Eisenstein 1981) นอกจากนี้การเรียกร้องให้ผู้หญิงต้องปรับตัวเองไม่ว่าจะเป็นการแต่งกายหรือแสดงท่าทางตลอดจนการคิดอารมณ์ให้เหมือนผู้ชายก็ถูกวิจารณ์เช่นกันว่าเป็นการแสดงถึงการยอมรับให้ "ความเป็นผู้ชาย" เป็นตัวแบบของมนุษย์ที่พึงประสงค์ซึ่งไม่น่าถูกต้องเพราะคุณลักษณะหลายๆประการของผู้ชายเช่น การชอบแข่งขันไม่มีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่นไม่มีความอ่อนโยนความก้าวร้าว การเก็บกตทางอารมณ์ ล้วนไม่ใช่คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมนุษย์อีกต่อไป

สตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ เป็นอีกแนวคิดหนึ่งเกิดขึ้นในช่วงต้นทศวรรษที่ 1970 ได้รับอิทธิพลทางความคิดของ คาร์ล มาร์กซ์ และ เฟรดเดอริกค์ เองเงิลส์ (Frederick Engels) โดยเชื่อว่าการกดขี่ที่ผู้หญิงได้รับเป็นผลจากระบบเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะในระบบการผลิตแบบทุนนิยม สตรีนิยมสายนี้เชื่อว่าระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมทำให้เกิดการแบ่งการทำงานออกเป็นงานบ้านที่ถือว่าเป็นงานที่ไม่ก่อให้เกิดผลผลิต ไม่มีคุณค่าแลไม่มีค่าตอบแทน และงานนอกบ้านซึ่งเป็นงานที่ก่อให้เกิดผลผลิตมีค่าตอบแทนระบบทุนนิยมพยายามที่จะให้เก็บผู้หญิงไว้ทำงานบ้านการกระทำเช่นนี้ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อทุนนิยมเพราะผู้ชายสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่โดยไม่เสียเวลาในการทำงานบ้านหรือทำอาหารและนายทุนไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าแรงงานสูงขึ้นเพื่อนำมาจ่ายให้กับคนทำงานบ้านเพราะมีผู้หญิงหรือภรรยาทำให้อายุยืนอยู่แล้วในกรณีที่ผู้หญิงได้มีโอกาสทำงานนอกบ้านภายใต้ระบบทุนนิยมที่เป็นอยู่ งานที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ทำถูกถือว่าเป็น "งานของผู้หญิง" เช่น งานพยาบาล งานเย็บผ้า งานเลขานุการซึ่งเชื่อว่าเป็นงานที่คล้ายคลึงกับงานที่ผู้หญิงทำที่บ้านจึงทำให้งานเหล่านั้น ได้รับค่าตอบแทนต่ำเมื่อเทียบกับงานที่ผู้ชายส่วนใหญ่ทำเพราะงานบ้านถูกตัดสินว่าเป็นค่าที่ไม่มีคุณค่าในระบบทุนนิยมระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเศรษฐกิจแบบทุนนิยมจึงถือว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดของความไม่เป็นรองของผู้หญิง ดังนั้นการต่อสู้ของผู้หญิงสำหรับสตรีนิยมสายนี้คือต้องเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรมที่เป็นอยู่การเสนอดังกล่าวทำให้สตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ ถูกวิจารณ์ว่ามองไม่เห็นการกดขี่ผู้หญิงในรูปแบบอื่นๆที่สำคัญเช่น การกดขี่ที่ผู้หญิงได้รับในโลกส่วนตัวหรือภายในครอบครัวมองไม่เห็นว่าการกดขี่ผู้หญิงมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการกดขี่ทางชนชั้นข้อวิจารณ์นี้นำไปสู่การเกิดขึ้นของสำนักคิดสตรีนิยมสายถอนรากถอนโคน

สตรีนิยมสายถอนรากถอนโคน อธิบายว่าการกดขี่ผู้หญิงเกิดขึ้นเพราะเธอเป็นผู้หญิงหรือผู้หญิงถูกกดขี่เพราะเพศของเธอความไม่เที่ยงกันทางเพศที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) ระบบชายเป็นใหญ่ หมายถึงระบบของโครงสร้างสังคมและแนวการปฏิบัติที่ผู้ชายมีความเหนือกว่ากคชและเอารัดเอาเปรียบผู้หญิง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือเป็นระบบที่ผู้ชายมีความเหนือ

กว่าผู้หญิงในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น เศรษฐกิจ การเมือง หรือวัฒนธรรม กลุ่มแนวคิดนี้ให้ความสำคัญ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อสถานะที่เป็นรองของผู้หญิงและมองว่าความเป็นรองที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากความต้องการเหนือกว่าของผู้ชายและอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ได้พยายามสร้างความชอบธรรมต่อความเหนือกว่าของผู้ชาย (ผู้ชายเข้มแข็งกว่า ฉลาดกว่า มีเหตุผลมากกว่าคิดอะไรที่ลึกซึ้งได้มากกว่า ฯลฯ) และทำให้ความเหนือกว่านี้ดำรงอยู่ในความเชื่อของคนในสังคมผ่านทางกระบวนการขจัดเกลางทางสังคมในรูปแบบต่างๆ สตรีนิยมสายนี้ได้มีการแตกย่อยเป็น สตรีนิยมสายวัฒนธรรม (cultural feminism) และสตรีนิยมสายนิเวศ (ecofeminism)

สตรีนิยมสายวัฒนธรรม จะยอมรับว่าผู้หญิงและผู้ชายมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันเหมือนที่เคยเชื่อกันในอดีต แต่นักสตรีนิยมสายนี้เสนอว่าคุณลักษณะที่เป็นหญิงนั้นดีกว่าหรือเหนือกว่าของผู้ชาย (ไม่ใช่ด้อยกว่าดังที่เชื่อกันในอดีต) ไม่ว่าจะเป็นความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ผู้อื่นการเอาใจใส่ดูแลความอ่อนโยน ความสันติไม่ก้าวร้าว ล้วนเป็นคุณลักษณะที่ผู้หญิงควรชื่นชมและรักษาความเป็นหญิงเหล่านั้นไว้

สตรีนิยมสายนิเวศ มีความเชื่อคล้ายคลึงกับสายวัฒนธรรมว่าผู้หญิงมีความแตกต่างจากผู้ชาย และคิดว่าผู้ชายตามธรรมชาติแต่เสนอเพิ่มเติมว่าผู้หญิงมีความใกล้ชิดหรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับธรรมชาติ เช่นการที่ผู้หญิงเป็นผู้ให้กำเนิดบุตรทำให้ผู้หญิงเชื่อมโยงกับธรรมชาติเชื่อมโยงกับโลกส่วนผู้ชายนั้นใกล้ชิดกับวัฒนธรรมและ ในนามของวัฒนธรรมผู้ชายได้พยายามแลประสบความสำเร็จในการข่มเหงรังแกทั้งผู้หญิง และธรรมชาติการเชื่อมโยงผู้หญิงเข้ากับธรรมชาตินี้ได้นำไปสู่การฟื้นฟูพิธีกรรม โบราณที่ให้ความสำคัญกับการบูชาพระแม่เจ้า รวมทั้งระบบสืบพันธุ์ของผู้หญิง โดยมองว่าธรรมชาติเปรียบเสมือนแม่และพระแม่เจ้าซึ่งเป็นที่มาของพลังอำนาจและแรงบันดาลใจและเรียกร้องให้มีการปฏิเสธรหัสวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี (Merchant 1995) ทั้งสตรีนิยมสายวัฒนธรรมและสายนิเวศถูกวิจารณ์ว่าเป็นพวกสารัตถะนิยมคือเชื่อว่ามีธาตุแท้ของความเป็นหญิง

สตรีนิยมสายสังคมนิยม (Socialist Feminism) ถือว่ามีความคล้ายคลึงกับสตรีนิยมสาย มาร์กซิสต์ อยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการเชื่อว่าผู้หญิงกับผู้ชายมีความเหมือนกันหรือการวิเคราะห์สังคมโดยแบ่งเป็นโลกส่วนตัวและโลกสาธารณะ รวมทั้งการเสนอให้ผลักดันโลกส่วนตัวเข้าไปอยู่ในโลกสาธารณะแต่ที่แตกต่างก็คือ สตรีนิยมสายสังคมนิยมมองว่าการอธิบายถึงการกดขี่ผู้หญิงจำเป็นต้องทำความเข้าใจต่อโลกหรือพื้นที่ส่วนตัวด้วยเช่น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศหญิงกับเพศชายและหน้าที่การให้กำเนิดเด็กของผู้หญิง ดังนั้นสตรีนิยมสายนี้จึงเสนอว่าความไม่เท่าเทียมกันทางเพศเป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์กันของระบบชายเป็นใหญ่และระบบทุนนิยมในสังคมหรือกล่าวได้ว่าเมื่อทั้งระบบความเป็นเพศและระบบเศรษฐกิจมาสัมพันธ์กันในยุคสมัยหนึ่งๆ ได้ทำให้เกิดโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่ผู้ชายอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบส่วนผู้หญิงอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบตัวอย่างเช่น ระบบชายเป็นใหญ่ได้สร้างความเชื่อที่ว่าคุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่ความสวยและ

ความสาว (คุณค่าของผู้ชายอยู่ที่ความสามารถการประสบความสำเร็จ ในหน้าที่การงาน) ความเชื่อนี้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อปฏิสัมพันธ์กับเศรษฐกิจแบบตลาดที่ต้องการขายสินค้าให้ได้มากดั่งนั้นผ่านทาง การโฆษณา ผู้หญิงจึงตกเป็นเหยื่อทางการค้าของธุรกิจเครื่องสำอางหลากหลายชนิดอย่างเต็มใจเพื่อต้องการสวย และรักษาความสาวไว้ สังคมไทยมีประเพณีที่ล้ำหลังในการให้คุณค่าผู้ชายมีความเหนือกว่าผู้หญิง ทำให้เกิดระบบชายเป็นใหญ่กดขี่สตรีเพศมาโดยตลอดจะเห็นได้จากกรณีความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นในทุกหนแห่งมีอัตราการหย่าร้างเพิ่มสูงขึ้นโดยฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายที่ทิ้งภาระการเลี้ยงดูบุตรไว้ กับฝ่ายหญิงลำพังฝ่ายเดียว การกดขี่ทางเพศในสังคมปัจจุบันมาจากสภาพสังคมที่เป็นชนชั้นไม่ใช่ ความชั่วของผู้ชายการกดขี่ทางเพศในสังคมต่างๆรวมถึงสังคมไทยมักจะมีคนเสนอว่า การกดขี่ดังกล่าวที่ทำให้ผู้หญิงเป็นพลเมืองชั้นสอง เป็นการกระทำของผู้ชายที่มีความคิดล้ำหลังและข้อเสนอ ในการแก้ปัญหาวันนี้มักจะเกี่ยวกับการให้การศึกษาแก่ผู้ชายให้ปรับตัวเลิกกดขี่ผู้หญิง ครอบครัวยุคใหม่ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดยุคทุกยุคทุกสมัยไม่ใช่สถาบันด้าวที่มีรูปร่างลักษณะคงที่และสิ่งที่สำคัญในการผลักดันให้สถาบันนี้เปลี่ยนแปลงไปก็คือการวิวัฒนาการของระบบการผลิตถ้าเรา พิจารณาสภาพของสังคมไทยจะเห็นว่าครอบครัวชนบทเดิมที่มี ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก หลาน อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกำลังจะแปรรูปไปเป็นครอบครัวสากลที่มีแต่พ่อแม่กับลูก ตามการพัฒนา ระบบทุนนิยม

เพศสภาพ คือ สภาพซึ่งถูกสร้างขึ้นทางวัฒนธรรมเพื่อบ่งบอก "เพศ" ว่าเป็น หญิง ชายหรือไม่ ใช่หญิง ไม่ใช่ชาย (กะเทย) สภาพดังกล่าวถูกสร้างขึ้นทางวัฒนธรรมจึงไม่เกี่ยวกับลักษณะทางชีววิทยา (เช่น "ออกลูกได้" เป็นลักษณะของหญิง) ความเป็นหญิงหรือความเป็นชาย (หรือ กะเทย) เข้า มากระทบชีวิตของเราและคนที่เราสัมผัสด้วยก็เพราะ "เพศสภาพ" นี้มากกว่าเพราะเหตุผลทางชีววิทยาพูดให้ชัดกว่านี้คืออวัยวะเพศของเราจะเป็นอย่างไรก็ตามย่อมกระทบต่อชีวิตของเราน้อยกว่า เพศสภาพหรือเพศที่ถูกสร้างขึ้นทางวัฒนธรรม เพศสภาพที่ถูกสร้างขึ้นนี้ครอบงำทั้งผู้ชายและ ผู้หญิง เห็นไปว่าธรรมชาติของเพศ ก็ต้องเป็นอย่างนี้แหละจะไปฝืนไปเปลี่ยนอะไรไม่ได้การ "กดขี่" ทางกายภาพต่อผู้หญิงนั้นเกิดขึ้นไม่ได้หรือเกิดขึ้นได้ยากถ้าไม่มีการครอบงำในด้านเพศสภาพ เสีย ก่อนการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีจึงต้องตีตรงจุดที่เป็นเพศสภาพนี้ให้แตกแต่การกดขี่ตรงนั้นผสมปนเปกันระหว่างการกดขี่ทางเพศและการกดขี่ชนชั้นซึ่งทำแก่ผู้หญิงและผู้ชายอย่างโหดร้ายกว่านั้น อีกมากก็ไม่ได้แปลว่าการกดขี่ทางเพศในเมืองไทยได้หมดไป

อย่างไรก็ตามเฉพาะการกดขี่ทางเพศนั้นเริ่มต้นและเป็นไปได้ก็เพราะการสร้างเพศสภาพที่ทำให้ทุกฝ่ายยอมรับว่าผู้หญิงควรเสียเปรียบหรือแม้แต่การยอมรับความเสียเปรียบเป็นคุณธรรมอย่าง หนึ่งของ "กุลสตรี" ปัญหาความรุนแรงเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง สืบเนื่องมาจากความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศกรที่จะทำให้ความรุนแรงลดลงต้องใช้เวลาอีกนาน โดยให้ผู้หญิงมีโอกาสมีส่วนร่วมในสังคมและตัดสินใจเสริมสร้างกำหนดบทบาทในทุกระดับและอยากให้ผู้ชายให้ความเข้าใจ เคารพให้เกียรติผู้หญิงซึ่งเชื่อว่าจะช่วยลดการเบียดเบียนหรือถูกรังแก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

- 1.2.1 เพื่อตอบสนองความรู้สึกของตนเองที่มีต่อสังคมปัจจุบัน โดยใช้วิธีการของผู้หญิงวิธีการเย็บ ปัก ถัก บนรูปทรง (Figurative) ที่สร้างขึ้นจากคุณลักษณะของผ้า ที่มีความหยาบ ละเอียดย เพื่อแสดงผลของอารมณ์
- 1.2.2 เพื่อค้นคว้าการทำงานศิลปะในแนวทางที่ตนเองสนใจคือผลงานของ ฟรีด้า คาโรล์ หลุยส์ บูซัวน์ และจูดี้ ชิคาโก้ เพื่อนำมาให้เป็นการพัฒนาให้เกิดอัตลักษณ์ของตนเอง
- 1.2.3 เพื่อค้นหาวิธีการของตนเองเป็นสื่อในการแสดงออกในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 เนื้อหา มาจากแนวความคิดที่มีต่อสภาพสังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันความไม่เท่าเทียม และการที่ผู้หญิงถูกมองว่าเป็นเพศที่ด้อยค่าในสังคมบทบาทของผู้หญิงในบริบทของสังคมที่ถูกกดขี่ในสภาพสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำทำให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจ
- 1.3.2 รูปแบบ ประติมากรรมสื่อผสมที่สร้างขึ้นจากผ้าใช้รูปทรงทางสตรีระของ เพศหญิง (figurative) โดยนำมาจัดวาง installation
- 1.3.3 เทคนิค สื่อผสม เย็บ ปัก ถัก โดยใช้สตรีระของเพศหญิง (figurative) เพื่อเป็นสัญลักษณ์ สื่อสารความเป็นเพศ และวิธีการแสดงออกที่สื่อถึงความยากลำบาก การถูกกระทำ ความเจ็บปวด ที่ผู้หญิงได้รับจากสังคม
- 1.3.4 ขนาด และจำนวนผลงาน 1 ชุด มี 9 ชิ้น โดยนำมาจัดวาง installation ขนาดของกลุ่มที่วางขนาด 2 x 2 เมตร

1.4 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการพัฒนาทั้งด้านเนื้อหาและการถ่ายทอดทัศนคติส่วนตัวออกมาในรูปแบบของผลงานทางทัศนศิลป์ ซึ่งเกิดจากความต้องการในการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อสภาพสังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันการแสดงออกทางเพศสภาพความกดขี่ทางเพศที่มีต่อเพศหญิงในความรู้สึกของข้าพเจ้าการใช้ความรุนแรงต่อเพศหญิงในสังคมโดยอาศัยร่องรอยจากประสบการณ์ของตนเองในเรื่องของอุบัติเหตุ รอยแผลเป็นมาเป็นตัวบอกเล่าเรื่องราวและความรู้สึกต่างๆ โดยอาศัยเทคนิคการเย็บ, การปัก, การมัด เพื่อให้เกิดพื้นผิวที่แสดงอาการเจ็บปวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างๆ ผนวกเข้ากับความรู้ที่จากประสบการณ์ส่วนตัวของตนเอง อีกทั้งยังมีขั้นตอนการดำเนินงาน ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ โดยมีการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นทางด้านจิตวิทยา ปรัชญาทางทัศนศิลป์ และการวิเคราะห์ผลงานและปัญหาของผลงานชุดที่ผ่านมารวม ถึงการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนช่วยในการพัฒนาการทางแนวความคิดและแรงบันดาลใจต่อไป

ในขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจะต้องมีความสอดคล้องทั้งรูปแบบแนวความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ จนกระทั่งได้ถ่ายทอดออกมาผ่านผลงานศิลปะในรูปแบบสื่อผสมนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องค้นคว้า และแก้ไขปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังต่อไปนี้

- 1.4.1 รวบรวมภาพถ่ายของตนเอง ร่องรอยแผลเป็นภาพความทรงจำต่างๆ ที่ติดค้างในความรู้สึก
- 1.4.2 ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องที่สนใจจากสื่อโทรทัศน์ หรือภาพสื่อจากทางอินเทอร์เน็ต
- 1.4.3 ปฏิบัติการสร้างสรรค์โดยนำภาพร่างของตนเองที่ร่างมาประกอบสร้างและขยายเพิ่มเติมตัดทอนตามอารมณ์ความรู้สึก

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

บทบาทและความเป็นเพศหญิงในสังคมต่างๆทุกวันนี้เป็นธรรมชาติที่แท้ของความเป็นผู้หญิง หรือเป็นเพียงสิ่งที่วัฒนธรรมปรุงแต่งขึ้นภาพของผู้หญิงที่เป็นคนที่อ่อนแอ สถิติปัญญาดีกว่าผู้ชาย ชอบใช้อารมณ์ ไม่มีเหตุผลตัดสินใจอะไรไม่ได้ไม่มีภาวะผู้นำแล้วแต่เป็นสิ่งที่วัฒนธรรมสร้างขึ้นจริงหรือ?

ความแตกต่างของความเป็นเพศหญิงเพศชายนั้น จะเห็นได้จากบทบาททางสังคมทางด้านต่างๆ ที่เน้นระบบอำนาจ “ปิตาธิปไตย” จนเป็นพื้นฐานของแนวคิดที่ผู้ชายมีบทบาทสำคัญกว่าผู้หญิงจึงส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในสังคม

ความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายทางสรีระได้นำไปสู่ความเชื่อที่ว่าผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันในทางอื่นๆด้วย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องสติปัญญา ความสามารถ และอารมณ์ ความเชื่อเช่นนี้ได้มีมาเป็นเวลานานนับพันปี ความแตกต่างดังกล่าวมักถูกมองว่าเป็นความแตกต่างที่มีมา “ตามธรรมชาติ” ซึ่งหมายความว่าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การเชื่อที่ว่าผู้หญิงมีความแตกต่างจากผู้ชายได้นำไปสู่สถานะของผู้หญิงที่ด้อยกว่าผู้ชาย เช่น ผู้หญิงต้องทำงานบ้าน เลี้ยงลูก ทำกับข้าว สารพัดของงานมีหน้าทำงานบ้านยังถูกมองว่าไม่มีคุณค่า ไม่เหมือนงานนอกบ้านที่มาจากระบบทุน และอุตสาหกรรมถึงจะมีคุณค่าผู้หญิงต้องแบกรับภาระอันหนักต้องดูแลลูกและคนในครอบครัว ต้องทำตัวเป็นกุลสตรีภายใต้ระบบ “ปิตาธิปไตย” ที่ครอบงำและกดขี่ผู้หญิงไว้

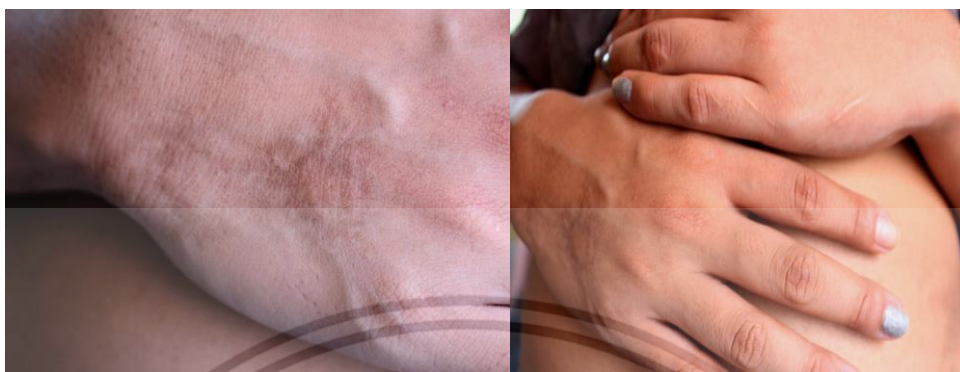
อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีนักคิดสตรีนิยมออกมาเรียกร้องสิทธิความเป็นธรรมให้กับผู้หญิง แต่แนวความคิดและอุดมการณ์ความเชื่อแบบ “ปิตาธิปไตย” ก็ยังคงดำรงอยู่และยังมีการกดขี่ข่มเหงผู้หญิงและมองผู้หญิงเป็นสินค้าและวัตถุทางเพศอยู่เช่นเดิม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัวของตนเอง

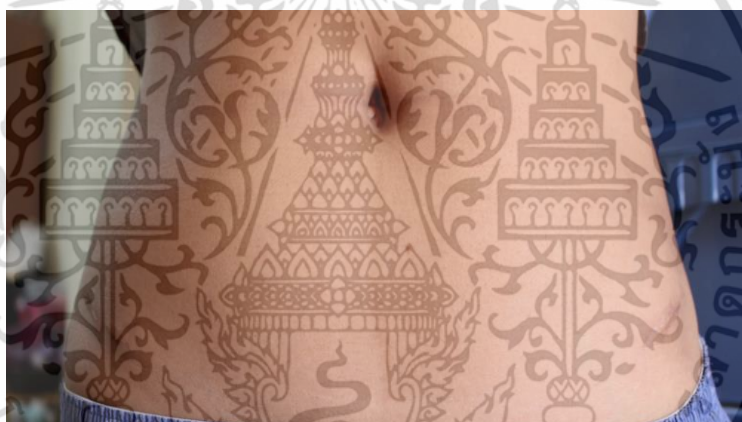
ย้อนเวลากลับไปเป็นเวลา 10 ปี ข้าพเจ้าได้เคยประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์อย่างรุนแรง ความรุนแรงนั้นทำให้ข้าพเจ้าได้รับบาดเจ็บอย่างสาหัส และได้รับการผ่าตัดใส่เหล็กยึดบริเวณกระดูกเชิงกรานเนื่องจากกระดูกเชิงกรานของข้าพเจ้านั้นหัก มีการดามเฟือกบริเวณกระดูกไหปลาร้าเนื่องจากกระดูกไหปลาร้าหักทำให้แขนไม่สามารถขยับได้ บริเวณพื่นนั้นมีพื่นบางซี่ที่หัก และกระดูกอ่อนบริเวณเหงือกของพื่นด้านหน้า นั้นหัก แพทย์จึงต้องทำการมัดพื่นไว้เพื่อให้กระดูกพื่นนั้นเชื่อมติดกัน ข้าพเจ้าไม่สามารถอ้าปากหรือเคี้ยวหาอาหารได้เป็นเวลา 1 เดือน ข้าพเจ้ารับสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาหารทางสายยางและแขนขา นั้นทิ้งรอยแผลเป็นจากท่อไอเสียที่เสปร้อนไว้มากมายถือว่าในช่วงวัยนั้นนับว่าเป็นประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่สำหรับเด็กอย่างข้าพเจ้ามาก

ภาพที่ 2.1 ภาพรอยแผลเป็นจากท่อไอเสีย

ภาพที่ 2.2 ภาพรอยแผลเป็นที่เกิดจากการผ่าตัดใส่เหล็กยึดจากกระดูกเชิงกราน

ภาพที่ 2.3 ภาพรอยแผลเป็นจากท่อไอเสียรถยนต์บริเวณน่องด้านขวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้รับการผ่าตัดบริเวณกระดูกเชิงกราน 3 ครั้ง ซึ่งด้วยอาการเหล่านี้สร้างความทุกข์ทรมานจากบาดแผลตามร่างกาย ความร้อนจากท่อไอเสียที่ถูกนาลงบนร่างกายของข้าพเจ้ามันช่างร้อนและเจ็บปวด มันช่างเป็นช่วงเวลาทุกข์ทรมานเป็นอย่างมากเมื่อเวลาผ่านไปข้าพเจ้าโตขึ้นบาดแผลร่องรอยของการเย็บมันยังคงแสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์และความเจ็บปวดนั้นอยู่เสมอราวกับมันเพิ่งเคยเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้มันเป็นเครื่องที่คอยกระตุ้นเตือนถึงความเจ็บปวดในอดีตได้อย่างดี

ย้อนไปในสมัยที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่ชั้นปริญญาตรี ข้าพเจ้าได้ทำงานศิลปะที่มีแรงบันดาลใจมาจากเรื่องราวเหล่านี้ที่เกี่ยวกับประสบการณ์ที่เลวร้ายในอดีต สืบเนื่องเรื่อยมาจนถึงระดับชั้นปริญญาโท ได้นำแรงบันดาลใจนั้นมาสร้างงานศิลปะอีกครั้งเนื่องจากความทรงจำเหล่านั้นไม่สามารถลบออกจากใจได้เลยมันเป็นความรู้สึกที่ไม่สามารถล้างออกไปได้มันยังคงหลงเหลือเป็นตะกอนในหัวใจของข้าพเจ้าเรื่อยมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ข้าพเจ้าได้เปรียบเทียบประสบการณ์ชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนดังศิลปินท่านหนึ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจและเข้าใจในชีวิตของเธอเป็นอย่างดี

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ฟรีด้า คากห์ โล มีชื่อจริงว่า แมกดาเลนา คาร์เหม็น ฟรีด้า คากห์ โล อี กาลเดรอน (Magdalena Carmen Frieda Kahlo y Calderón) เกิดที่เมืองเล็ก ๆ ขานเมืองเม็กซิโกซิตี ในเขตโคโยอากัน Coyoacán

ภาพที่ 2.4 ภาพวิวัฒนาการของฟรีด้าตั้งแต่วัยเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 ภาพที่ช่วงฟรีด้าเรียนที่ Preparatoria

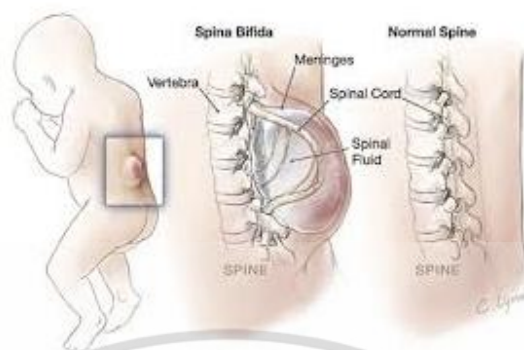

ภาพที่ 2.6 ภาพถ่ายครอบครัว Kahlo family Coyoacan, Mexico City 1926

บิดาเชื้อสายเยอรมันซึ่งกำลังเรียน ชื่อ “กีเยร์โม กาล์โล” (Guillermo Kahlo) ครอบครัวอพยพจากประเทศเยอรมนีและสมรสกับ “มาติลเด กาลเดรอน อี กอนซาเลส” (Matilde Calderón y Gonzalez) ผู้เป็นมารดาของเธอ ฟรีด้าเติบโตมาในครอบครัวที่ไม่มีความสุขเธอใกล้ชิดกับบิดามากกว่ามารดาเมื่อฟรีด้าอายุ 6 ขวบป่วยเป็นโรค โปลิโอ ส่งผลให้ขาซ้ายลีบเล็กกว่าขาขวาทำให้เธอต้องอำพรางความผิดปกตินี้เอาไว้ภายใต้กระโปรงยาวสีสวยสดจนกลายเป็นที่จดจำมีการคาดเดากันว่าเธอน่าจะเป็น โรค spina bifida ด้วยโรคนี้เป็นโรคที่ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์และมีผลต่อการเจริญเติบโตทั้งกระดูกสันหลังและขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อะไรคือโรค spina bifida ?

ภาพที่ 2.7 ภาพที่แสดงความผิดปกติของโรค spina bifida

สไปน่า บอฟีดำ (Spina Bifida) เกิดจากความผิดปกติในรูปทรงของกระดูกสันหลังซึ่งจะเป็นอันตรายไปถึงไขสันหลังส่วนมากจะเป็นที่กระดูกสันหลังตอนล่างประมาณ 3 ข้อกระดูกสันหลังเด็กที่เป็นโรคนี้อาจมีความพิการ โดยกำเนิดอย่างอื่นด้วย เช่น เท้าแป มีน้ำในโพรงสมอง เป็นต้น ในรายที่ไม่เป็นมากอาจจะไม่มีอาการทางระบบประสาทแต่จะมีเพียงอาการเฉาะที่คือรอยบุ๋มตรงบริเวณที่เป็นสีของผิวหนังผิดปกติมีขนขึ้นเป็นกระจุกความผิดปกติของกระดูกสันหลังจะมองเห็นได้ทางเอ็กซเรย์ บางรายที่เป็นมากจนเข้าไปถึงส่วนในของประสาทไขสันหลังบางแขนงเด็กอาจพัฒนาทางกายซ้ำ เช่น หัดเดินได้ช้าและเดินไม่มั่นคง กล้ามเนื้อที่ขาและเท้าไม่มีแรง ผิวหนังบริเวณก้นและต้นขาไม่มีความรู้สึก ในรายเช่นนี้พบว่าเยื่อที่หุ้มไขสันหลังจะปลูดยื่นมารอยบุ๋มจะอยู่ตรงกลางของกระดูกสันหลังตอนล่างมีลักษณะเป็นถุงเนื้ออ่อนนุ่มอาจมีรากหรือส่วนขี้ของประสาทไขสันหลังอยู่ในนั้นด้วยในรายเช่นนี้บางครั้งจะพบว่าถุงที่ปลูดยื่นมานั้นเกิดรั่ว น้ำไขสันหลังซึมออกได้ซึ่งจะทำให้มีอันตรายจากการอักเสบของเยื่อหุ้มสมองและไขสันหลัง

วิธีการรักษา เด็กที่เป็นโรคนี้อาจต้องได้รับการผ่าตัดทันทีแต่ถ้าไขสันหลังส่วนนั้นเสียไปแล้ว การผ่าตัด จะไม่ช่วยให้ฟื้นคืนได้ส่วนมากเด็กจะมีน้ำในโพรงสมองเป็นอาการแทรกซ้อนหลังผ่าตัด ในการดูแลผู้ป่วยจะต้องมุ่งไปในกรวางแผนฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อให้เด็กสามารถช่วยเหลือตัวเองได้พอสมควร

ในปี 1922 ฟรีดาได้เข้าเรียนในโรงเรียนชั้นมัธยมปลาย (Preparatoria) เป็นหนึ่งในจำนวนนักศึกษาสตรี 35 คน ในช่วงนั้นเองฟรีดาประสบกับจลาจลบนท้องถนนของการปฏิวัติเม็กซิกัน เหตุการณ์นี้สร้างความเปลี่ยนแปลงมาสู่ชีวิตของฟรีดาขณะที่เธออยู่บนรถโดยสารที่ชนเข้าอย่างจังกับรถรางทำให้เธอบาดเจ็บสาหัสเนื่องจากกระดูกสันหลังแตกละเอียด กระดูกไหปลาร้าและกระดูกเชิงกรานหัก มีรอยร้าวลิบเอ็ดแห่งที่ขาขวากระดูกเท้าขวาและหัวไหล่เคลื่อนอีกทั้งมือจับโลหะของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รดยังแทงทะลุท้องและมดลูกของเธอ จากอุบัติเหตุนี้ทำให้เธอไม่สามารถมีบุตรได้และต้องสวมเสื้อรัดลำตัว (corset) ตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่

ภาพที่ 2.8 ภาพ "อุบัติเหตุ" ที่ฟริดาใช้ดินสอเขียนบนกระดาษ

ภาพที่ 2.9 ภาพเสื้อรัดลำตัว (corset) ที่ฟริดาสวมใส่เป็นประจำ

แม้ภายหลังเธอจะฟื้นตัวจากการบาดเจ็บแล้วทั้งยังสามารถกลับมาเดินได้อย่างปกติแต่อาการของเธอก็กำเริบอยู่เรื่อยๆ และยังคงสร้างความเจ็บปวดสุขบรรยายไปตลอดชีวิตความเจ็บปวดมหาศาลนี้เองที่ส่งให้เธอต้องเข้าสู่วิทยาบาลครั้งละเป็นเดือนๆ เพื่อเข้ารับการผ่าตัดที่หลัง ขา และเท้ารวมกว่า 35 ครั้งและท้ายที่สุดเธอต้องนั่งเก้าอี้รถเข็นไปตลอด บั้นปลายของชีวิตหลังเกิดอุบัติเหตุ เธอเลิกให้ความสนใจที่จะศึกษาด้านการแพทย์เข้าสู่อาชีพศิลปินอย่างเต็มตัวในขณะที่เธอต้องถูกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห่อหุ้มร่างกายเกือบทั้งร่างด้วยเฟือกทำให้ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ ภาพ Self Portrait กลายเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของเธอในช่วงเวลาสามเดือนที่ต้องอยู่นิ่งๆ บนเตียง โดยแม่ของเธอมอบขาตั้งแบบพิเศษเพื่อให้สามารถวาดภาพอยู่บนเตียงได้ ส่วนพ่อของเธอก็ให้ยืมกล่องสีน้ำมันและพู่กัน

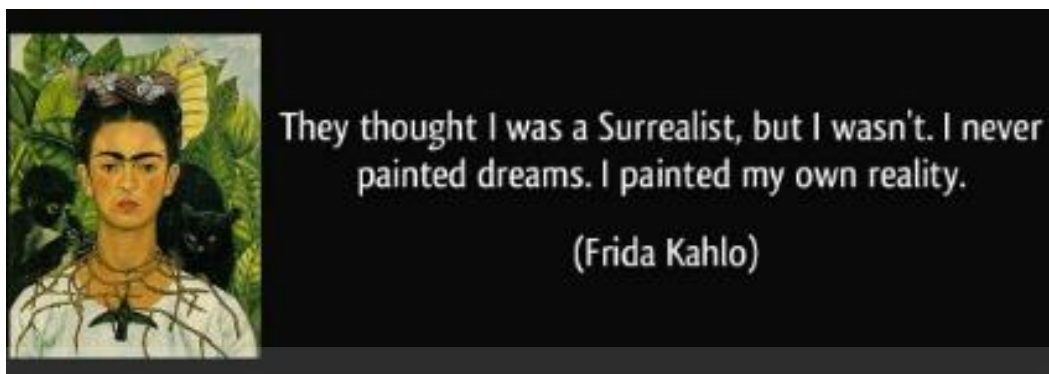
ภาพที่ 2.10 ภาพสเก็ทของฟริดาในช่วงแรกหลังเกิดอุบัติเหตุ และภาพที่เธอวาดจากจินตนาการ

ภาพที่ 2.11 ฟริดาเคยกล่าวไว้ว่า “ฉันวาดรูปตัวเองเพราะฉันมักจะอยู่คนเดียวและตัวฉันก็เป็นสิ่งที่ฉันรู้จักดีที่สุด”

ฟริดาวาดภาพโดยอาศัยประสบการณ์ส่วนตัวของเธอเสมอ ทั้งเรื่องชีวิตแต่งงาน การแท้งลูก และการผ่าตัดนับครั้งไม่ถ้วน งานของฟริดาจึงมีเอกลักษณ์อยู่ที่ภาพบุคคลที่แสดงถึงความเจ็บปวด ในจำนวนภาพเขียนกว่า 143 ภาพ มีถึง 55 ภาพ ที่เป็นภาพของตัวเองกับการสื่อความหมายในรูปแบบต่างๆ ที่แสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายและจิตใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 เธอเขียนกรานว่า “ฉันไม่วาดภาพจากจินตนาการ ฉันวาดชีวิตจริงของตัวเอง ”

ภาพที่ 2.13 ภาพดิเอโก (Diego Rivera)

"Why do I call him Mr. Diego? He will never was nor ever will be mine. He belongs to himself." ทำไมฉันถึงเรียกเขาว่า มร.ดิเอโกนะหรือ ก็เพราะเขาไม่เคยและไม่เป็นของฉัน เขาเป็นของตัวเอง ในฐานะศิลปินหน้าใหม่ เธอได้มีโอกาสใกล้ชิดกับ ดิเอโก ริเวรา (Diego Rivera) ผู้ที่เธอยกย่องชื่นชมในผลงานเป็นอย่างมากและเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำเรื่องการดำรงอยู่ในอาชีพศิลปินแก่เธอความสามารถของเธอเป็นที่จดจำในเรื่องการแสดงออกอย่างมีเอกลักษณ์ มีความพิเศษอย่างแท้จริงและมีเอกลักษณ์เฉพาะในความเป็นเม็กซิกัน ดิเอโก ช่วยสนับสนุนในการพัฒนาฝีมือและเริ่มมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับฟริดา พวกเขาแต่งงานกันในปี 1929 แม้ว่าแม่ของฟริดาจะไม่ค่อยพอใจก็ตาม โดยทั้งสองมักถูกมารดาของฟริดาผู้ไม่ถูกชะตากับลูกเขยค่อนข้างและเปรียบเปรยว่าเป็น "ช่างกับเขา" ตามขนาดร่างกายโดยเมื่อแรกแต่งงาน ดิเอโก อายุ 42 ปี สูง 186 เซนติเมตร หนัก 136

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิโกรัมส่วนพรีด้า อายุ 22 ปี สูง 160 เซนติเมตรหนัก 44.5 กิโลกรัม

ภาพที่ 2.14 ภาพพรีด้าและดิเอโก ภาพคู่ในวันแต่งงาน 1929

ภาพที่ 2.15 ภาพ "Frida and Diego Rivera (The Wedding Portrait)", 1931

Diego Rivera เป็นใคร ?

ดิเอโก ริเวรา (Diego Rivera) จิตรกรชาวเม็กซิโก ที่มีผลงานจิตรกรรมมากมายหลายชิ้นตลอดช่วงชีวิตเขา เกิดเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2429 ที่เมืองกวานาวาโตของเม็กซิโก พร้อมกับพี่ชายฝาแฝดนามว่า คาร์ลอส แต่พี่ชายฝาแฝดของเขา ได้เสียชีวิตลงเมื่ออายุได้เพียง 2 ขวบเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.16 ภาพของ ดิเอโก ริเวร่า

เมื่อเข้าสู่วัยเรียนเขาสนใจศิลปะการวาดภาพเป็นพิเศษและได้เข้าเรียนศิลปะที่สถาบันอคาเดมีออฟซานคาร์ลอส ในเมืองเม็กซิโกซิตี และด้วยความสามารถพิเศษด้านการวาดภาพทำให้เขาได้รับการสนับสนุนจากสปอนเซอร์ให้ไปเรียนศิลปะในยุโรปทั้งในสเปนและฝรั่งเศส ซึ่งเขาก็ได้รู้จักกับเพื่อนที่รักการวาดภาพเหมือนกัน เช่น แมกซ์ จาคอบ, อเมเดโอ โมดิกลีอานี, ซอง ชูตอง เป็นต้น ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นนักเขียนนักวาดด้วยกันทั้งนั้นหลังจากนั้นก็ได้ออกเดินทางไปยังสหรัฐอเมริกาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมมากมาย โดยหลายชิ้นก็เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

ภาพที่ 2.17 ภาพผลงานบางส่วนของ ดิเอโก ริเวร่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ในที่สุด เมื่ออายุได้ประมาณ 45 ปี เขาก็กลับมายังบ้านเกิดที่เม็กซิโก และได้สร้างสรรค์งานตามแบบฉบับของศิลปะเม็กซิโกสมัยใหม่ที่ดึงดูดความสนใจจากจิตรกรคนอื่นและผู้คนที่สนใจในศิลปะเป็นอย่างมากตั้งแต่นั้นมา

จนกระทั่งปี 2499 ดิเอโก ริเวราก็ได้เสียชีวิตลงด้วยวัย 70 ปี ขณะที่ผลงานของเขายังคงถูกเก็บรักษาและจัดแสดงไว้ในพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ทั่วยุโรปรวมทั้งเม็กซิโก สหรัฐอเมริกา รัสเซีย อาร์เจนตินา และบราซิล

ชีวิตครอบครัวและความอื้อฉาว การแต่งงานก็ไม่ได้โรยไปด้วยกลีบกุหลาบ พวกเขาต่างก็เป็นคนอารมณ์รุนแรง และต่างก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนอื่น ฟรีด้า นั้นเปิดเผยชัดเจนว่าเธอเป็นไบเซ็กชวล ซึ่งมีความสัมพันธ์ทั้งกับผู้ชายและผู้หญิงและหนึ่งในนั้นก็คือ Josephine Baker นักแสดงหญิงเชื้อสายแอฟริกันอเมริกันผู้โด่งดัง

ภาพที่ 2.18 Josephine Baker

ซึ่งดิเอโก ก็รับรู้ถึงรสนิยมของฟรีด้าดีและสูดทนกับเรื่องนี้มา โดยตลอดหากแต่ความสัมพันธ์ของเธอกับชายอื่นต่างหากที่ทำให้เขาหึงหวง แต่ตัวเขาเองก็มีพฤติกรรมฉาวไม่แพ้กันและมันทำให้ฟรีด้า โกรธมากเมื่อรู้ว่าเขาไปมีความสัมพันธ์กับ คริสติน่า น้องสาวของเธอเองและทั้งสองจบชีวิตคู่ด้วยการหย่าแต่ก็กลับมาแต่งงานกันอีกครั้งในปี 1940

ภาพที่ 2.19 จดทะเบียนในการกลับมาแต่งงานครั้งที่ 2 ณ San Francisco City Hall

แม้จะมีความวุ่นวายเกิดขึ้นบ้างในช่วงแรกๆ จากการแยกกันอยู่และอยู่ด้วยกันเป็นครั้งคราวแต่ทั้งคู่ยังคงมีผู้รักลับๆ อยู่เรื่อยๆ เป็นต้นว่าผู้ใกล้ชิดกับครอบครัวอย่าง ลีออน ทรอตสกี (Leon Trotsky) นักทฤษฎีมาร์กซิสชาวรัสเซียและ Dorothy Hale สาวสังคมชั้นสูงและนักแสดงผู้ทะเยอทะยาน

ภาพที่ 2.20 ภาพ Leon Trotsky และ Natalya Sedova ภรรยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.21 Dorothy Hale สาวสังคมชั้นสูงและนักแสดง

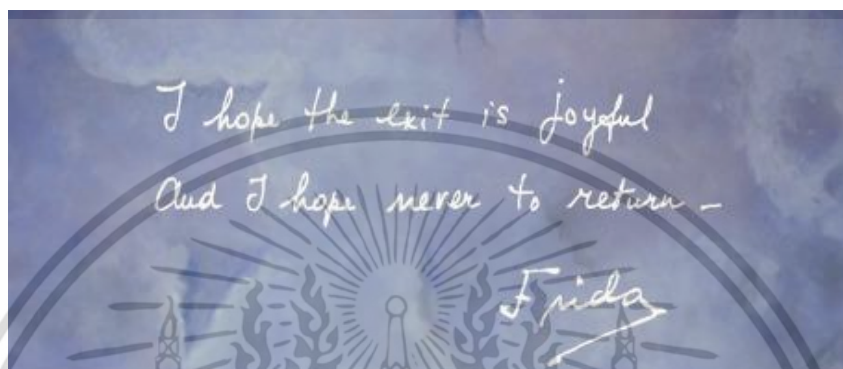
ฟริต้าและดิเอโกต่างเป็นผู้ฝึกฝนคอมมิวนิสต์เป็นสหายของทรอตสกี ผู้ลี้ภัยทางการเมืองจากสหภาพโซเวียตภายใต้การปกครองของโจเซฟ สตาลิน แต่แรกนั้น ทรอตสกีอาศัยอยู่กับดิเอโกแล้วจึงมาอยู่ฟริต้าเมื่อทั้งสองมีความสัมพันธ์กันต่อมา ทรอตสกีย้ายไปอยู่บ้านอีกหลังกับภรรยาที่ Coyoacán กระทั่งถูกลอบสังหารในที่สุดภายหลังการตายของทรอตสกี ฟริต้าประณามเขาและหันมายกย่องสหภาพโซเวียตของสตาลิน ซึ่งชอบนิยมนิยม เจ้าตุง เรียกประเทศจีนว่าเป็น "ความหวังใหม่" ของนักสังคมนิยม" ฟริต้าเจ็บกระเสาะกระแสะมาตลอดหลายปีมีอาการเนื้อตายที่ขาขวาและต้องตัดขาตั้งแต่หัวเข่าลงไปทั้งยังมีปัญหาเรื่องระบบทางเดินหายใจและปอด ซึ่งทำให้สุขภาพยิ่งอ่อนแอลงไปอีก เธอต้องนอนนิ่งๆ อยู่บนเตียงอีกครั้งปล่อยให้ดิเอโกจัดแสดงผลงานศิลปะให้เธอและอยู่ดูแลเธออย่างใกล้ชิด

ภาพที่ 2.22 ภาพฟริต้าเสียชีวิตลงในวันที่ 13 กรกฎาคม 1954

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาเหตุการเสียชีวิตของเธอไม่แน่ชัดเนื่องจากไม่มีการชันสูตรศพ แต่ก็มีอาการคาดเดากันว่าเธออาจตายจากการรับยาเกินขนาด ซึ่งเป็นการฆ่าตัวตายก็ได้หลังการเสียชีวิตของฟริดา ดิเอโก สามีมของเธอได้บันทึกเอาไว้ว่าวันที่ฟริดาเสียชีวิตเป็นวันที่โศกเศร้าที่สุดในชีวิต เขาตระหนักแล้วว่าความรักของเขามีสต่อฟริดานั้นคือช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิตปัจจุบัน โทฐบรรจุธัฐของฟริดาได้รับการจัดแสดงอยู่ภายในบ้านสีฟ้าของเธอที่ Coyoacán

ภาพที่ 2.23 ฟริดาเขียนอนุทินว่า "ฉันหวังว่าทางออกนั้นคงน่ายินดี ฉันหวังว่าคงไม่ต้องกลับมา"

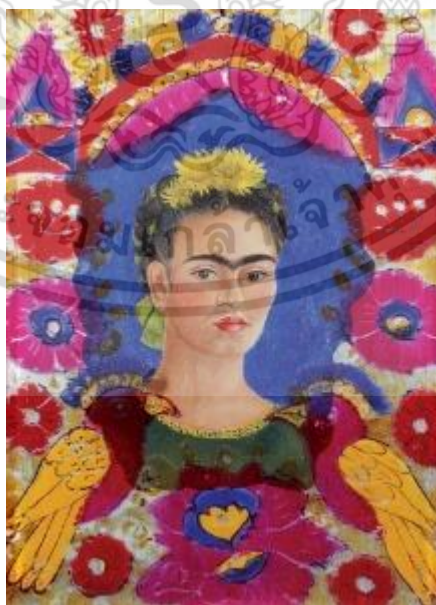
ภาพที่ 2.24 ภาพพิธีศพของฟริดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.25 ภาพร่างไว้วิญญานในพิธีศพของฟริดา

Frida Kahlo และผลงานของเธอ

ภาพที่ 2.26 ภาพที่มีชื่อว่า The Frame

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟรีดาได้สร้างสรรค์งานศิลปะเป็นจำนวนทั้งสิ้น 143 ชิ้น หนึ่งในจำนวนนั้นเป็นภาพเหมือนตนเอง (self-portrait) ซึ่งมีอยู่รวมทั้งสิ้น 55 ชิ้น อันเป็นผลงานที่รู้จักกันทั่วโลกภาพเหล่านี้ส่วนใหญ่มีสาระ สะท้อนชะตากรรมของเธอเอง ซึ่งเริ่มตั้งแต่อุบัติเหตุในรถประจำทางในขณะที่เธอมีอายุได้เพียง 18 ปีเท่านั้นอาการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้ร่างกายของเธอมีสภาพพิการ ไปตลอดชีวิต อีกทั้งเธอยังมีปัญหาชีวิตสมรสกับ ดิเอโก ผู้เป็นสามีที่เธอรักนอกจากนี้เธอยังได้แสดงความคิดเห็นที่เอนเอียง ไปทางด้านสังคมนิยมแบบลัทธิมาร์กซ์ (Marxism) รวมทั้งบทบาทของความเสมอภาคของเพศหญิง ตลอดจนความรักชาติและความภาคภูมิใจในรากเหง้าของตนที่มีบรรพบุรุษเป็นคนพื้นถิ่นถึงแม้ความสามารถทางด้านศิลปะของเธอจะมาจากการศึกษาด้วยตนเอง (autodidact) ก็ตามแต่ก็เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแม่เต้แกลเลอรี “Julien Levy” ก็ให้ความสนใจและจัดนิทรรศการแสดงผลงานให้ถึง 25 ชิ้น ณ กรุงนิวยอร์กเมื่อปี ค.ศ. 1937 (พ.ศ. 2480) โดยในปี 1939 เธอได้รับคำเชิญจาก André Breton นักเขียน กวี และนักทฤษฎี Surrealist ชาวฝรั่งเศส ให้ไปเปิดนิทรรศการแสดงผลงานเขียนของฟรีดาในปารีส ซึ่งนับว่าประสบความสำเร็จอย่างยิ่งเมื่อผลงานจัดแสดงชิ้นหนึ่งที่มีชื่อว่า The Frame ถูกซื้อไปโดยพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติว่าเป็นผลงานชิ้นแรกของศิลปินชาวเม็กซิกัน ใน ศตวรรษที่ 20 ที่ถูกซื้อโดยพิพิธภัณฑสถานที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

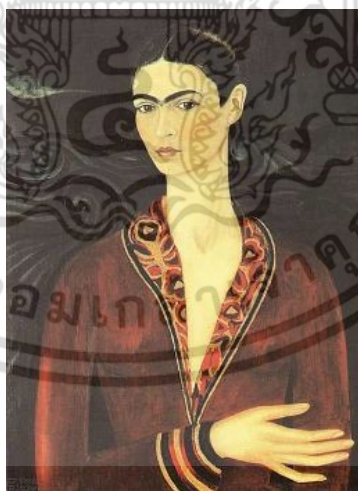
ภาพที่ 2.27 Leon Trotsky, Diego Rivera and Andre Breton (1938)

ต่อมาฟรีดาได้มีโอกาสทำความรู้จักกับคนรอบข้าง André Breton ที่อยู่ในแวดวงศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism) อีกทั้งได้มีโอกาสพบปะกับ Picasso (เปีกัสโซ), Kandinsky (คานดินสกี) Max

Ernst (แมกซ์ เอิร์นสต์) และ Joan Miró (ฮวน มิโร) และภายในปีเดียวกันพิพิธภัณฑสถาน Louvre แห่งเอกซาร์เป็นเอกสรวิหลังวันเวลาให้บ่งการเชิงในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นใบเขียนนี้เห็นการคำไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรุงปารีสได้ติดต่อกับชื่อภาพเหมือนตนเอง (self-portrait) ของฟรีด้าอีกด้วย ปัจจุบันฟรีด้าคือ ศิลปินที่สำคัญที่สุดในแถบ Latin America (ลาตินอเมริกา) ผลงานของเธอจัดว่าเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมแห่งชาติของประเทศเม็กซิโก ฟรีด้าจึงเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับชีวิตสร้างสรรค์ของผู้หญิงคนหนึ่ง แม้จะประสบชะตากรรมที่เลวร้ายเพียงใดแต่ความมั่นใจ ความภาคภูมิใจ และจิตสำนึกของเธอกลับไม่ได้ถูกลดทอนลงไปเลยแม้แต่น้อย ผลงานจิตรกรรมของฟรีด้าจัดได้ว่าเป็นผลงานที่สำคัญของศิลปะแนวเหมือนจริงในระหว่างคริสต์ทศวรรษ 1920 ถึง 1950 และเป็นผลงานที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปะประเภท Neue Sachlichkeit (นอยเออ ซัคลิค ไคท) ของเยอรมันประสานเข้ากับศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism) ของฝรั่งเศส อีกทั้งยังแสดงออกถึงความเป็นศิลปะพื้นเมืองของเม็กซิโกในเวลาเดียวกัน

หลังจากอุบัติเหตุเมื่อปี 1926 เธอก็เริ่มเขียนภาพเพื่อเป็นการฆ่าเวลา ภาพเหมือนตนเอง (self-portrait) ชิ้นแรกของฟรีด้าเป็นภาพเหมือนครึ่งตัวที่เธอใส่เสื้อผ้ากำมะหยี่สีแดงเขียนขึ้นในขณะที่เธอมีอายุ 19 ปี เธอวาดตามอย่างงานจิตรกรรมในยุคคริสต์ศตวรรษที่ 15 และ 16 ของอิตาลี (Renaissance) ซึ่งเธอเลื่อมใสผลงานของยุคนั้นมาโดยตลอดโดยเฉพาะผลงานของ Paolo Uccello (เปาโล อุเซลโล), Sandro Botticelli (ซานโดร บอตติเชลลี) และ Agnolo Bronzino (แอกโนโล บรอนซิโน) จากนั้นไม่นานเธอได้ทำความรู้จักกับ Diego Rivera (ดิเอโก ริเวรา) จิตรกรหนุ่มชาวเม็กซิกัน ซึ่งขณะนั้นดิเอโกมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลกในฐานะจิตรกรเขียนภาพฝาผนังที่มีสาระทางการเมือง

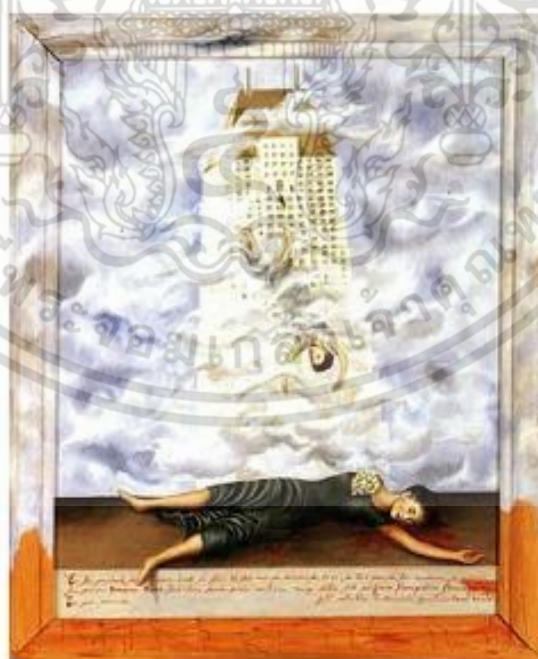
ภาพที่ 2.28 งานวาดชิ้นแรกของเธอเมื่อตอนอายุ 19 ปี Self Portrait in a Red Velvet Dress กล่าวกันว่า นับตั้งแต่ปีที่ฟรีด้าเสียชีวิต ภาพวาดของเธอก็มีราคาสูงขึ้นเรื่อยๆ ในปี 1977 ภาพวาดที่เป็นภาพแรกของเธอได้เปิดประมูลราคาสูงถึง 19,000 US\$ และ ราคาของภาพก็ยังคงสูงขึ้นเรื่อยๆ จนในปี 1995 มีมูลค่าสูงถึง 3.2 ล้านดอลลาร์ US\$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

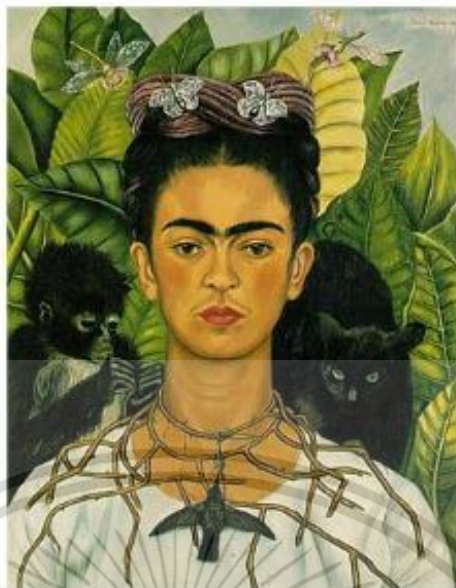
ภาพที่ 2.29 ภาพฟรีด้าและการทำงานของเธอทั้งก่อนและหลังอุบัติเหตุ

ทั้งนี้ในช่วงปี 1940 ฟรีด้ายังได้แสดงผลงานร่วมกับกลุ่มศิลปินลัทธิเหนือจริง (Surrealist) ทั้งในประเทศเม็กซิโก นิวยอร์ก และ ปารีสจนกระทั่งในปี ค.ศ. 1943 (พ.ศ. 2486) Peggy Guggenheim ได้จัดแสดงผลงานของเธอภายใต้ชื่อ “Art of this Century” (ศิลปะจากศตวรรษนี้) ณ กรุงนิวยอร์ก ต่อมาเธอก็ได้รับตำแหน่งเป็นอาจารย์สอนจิตรกรรมในกรุง Mexico City เมืองหลวงของประเทศเม็กซิโกอีกด้วย

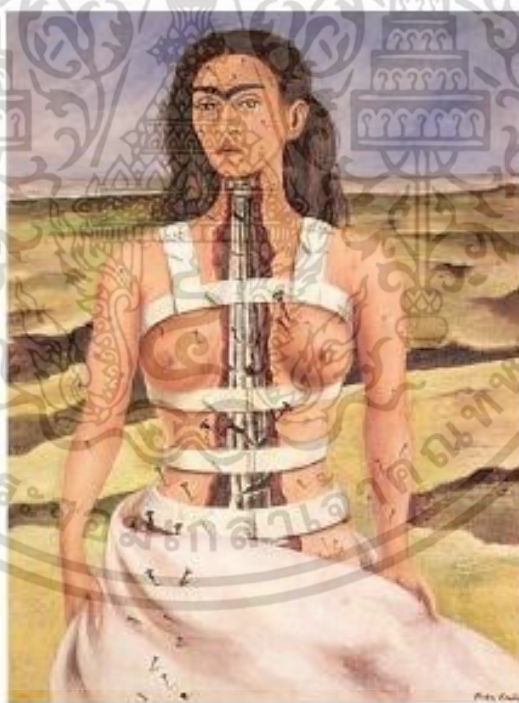

ภาพที่ 2.30 ภาพ The Suicide of Dorothy Hale สร้างปี 1939

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

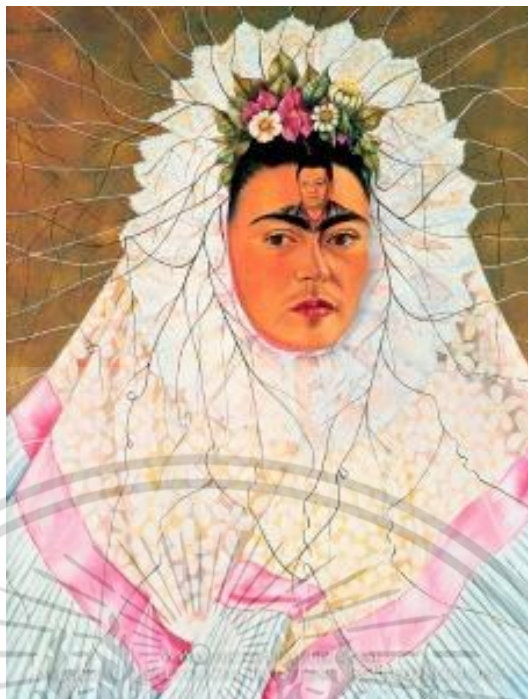

ภาพที่ 2.31 ภาพ Self-Portrait with Thorn Necklace and Hummingbird สร้างปี 1940

ภาพที่ 2.32 : ภาพ The Broken Colum สร้างปี 1944

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

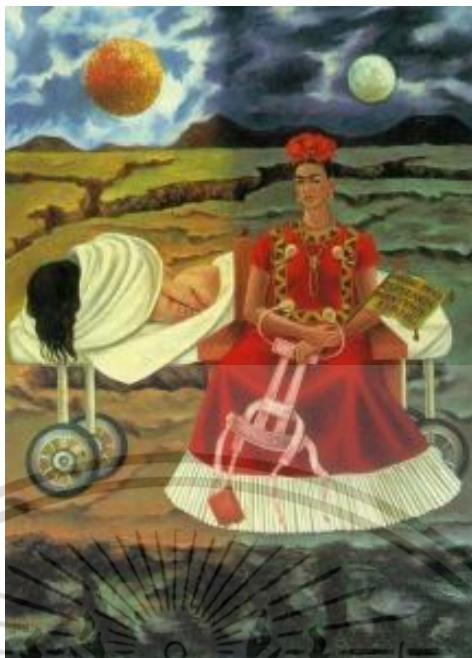

ภาพที่ 2.33 ภาพ Diego in My Thoughts สร้างปี 1943

ภาพที่ 2.34 : ภาพ Self Portrait สร้างปี 1940

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.35 ภาพ Tree of Hope, Keep Firm สร้างปี 1946

ข้าพเจ้าคิดว่ากรณีที่พี่ต้า ต้องเจ็บปวดแสนสาหัสและถูกกักขังในเฟือกขนาดพอดีตัวมันคือความโหดร้ายอีกข้อหนึ่งคือพี่ต้าเป็น โปลิ โอฮาชาวลิบตั้งแต่ 6 ขวบ แม่พี่ต้าจะเป็นจิตรกรพิการ แต่เธอก็ช่างมีสติสันและเปี่ยมเสน่ห์เหมือนภาพวาดสีสดจัดจ้านของเธอ ในแง่มุมของความรักของเธอนั้นก็ไม่มีผิด เธอไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตเพราะสามีของเธอเป็นคนเจ้าชู้ เธอไม่ใช่แค่ได้รับความเจ็บปวดทางร่างกายเท่านั้น ในจิตใจของเธอก็เจ็บปวดไม่แพ้กัน เธอเป็นแม่แบบของนักสตรีนิยมที่มีจิตใจที่เข้มแข็ง ผลงานของเธอมักบอกเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับความทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวดของเธอ เธอคือบุคคลที่น่ายกย่องข้าพเจ้า ได้รับแรงบันดาลใจอย่างมากจากเธอ ในการสร้างสรรค์ผลงานจากเธอ เธอแสดงความรู้สึกที่มีต่อตนเอง ครอบครั้ว ความรัก สังคมของเธอออกมาเป็นภาพวาดแจ่มชัดเช่นเดียวกันตัวของข้าพเจ้าที่ต้องการแสดงออกความรู้สึกความกดดันที่มีต่อสังคม ปัจจุบันมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพจากภาพยนตร์ FRIDA ผู้หญิงคนนี้...ฟรีด้า

ภาพที่ 2.36 ภาพจากภาพยนตร์ FRIDA ผู้หญิงคนนี้...ฟรีด้า

ภาพที่ 2.37 ภาพจากภาพยนตร์ FRIDA ผู้หญิงคนนี้...ฟรีด้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

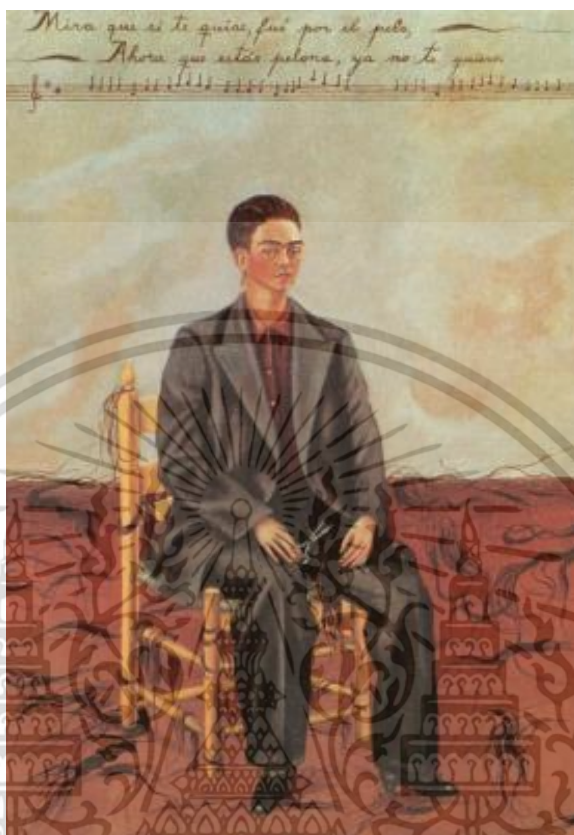
ภาพที่ 2.38 ภาพจากภาพยนตร์ FRIDA ผู้หญิงคนนี้...ฟรีด้า

ภาพที่ 2.39 ภาพจากภาพยนตร์ FRIDA ผู้หญิงคนนี้...ฟรีด้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาของภาพ จากภาพยนตร์เรื่อง Frida ซึ่งออกฉายเมื่อปี 2002

ภาพที่ 2.40 ภาพ Frida Cuts Her Hair

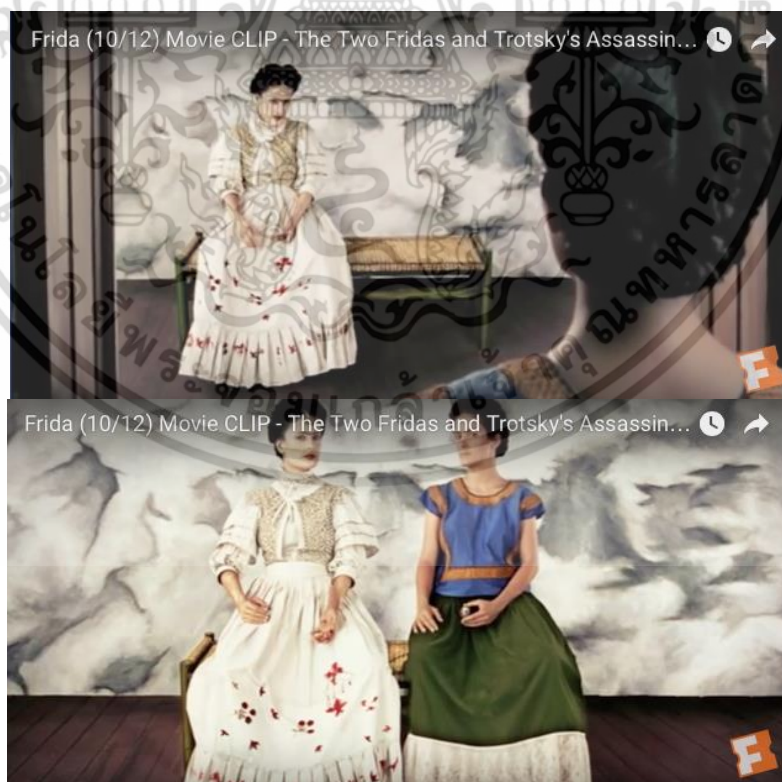

ภาพที่ 2.41 ภาพจากจากในภาพยนตร์ที่สะท้อนจากภาพวาด Frida Cuts Her Hair

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.42 ภาพ The Two Fridas, สร้างปี 1939

ภาพที่ 2.43 ภาพจากในภาพยนตร์ที่สะท้อนจากภาพวาด The Two Fridas เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Blue House หญิงสาวในบ้านสีฟ้า

"บ้านบลูเฮาส์" เป็นสถานที่ที่ฟริดาเกิดอาศัยอยู่และเสียชีวิตภายหลังจากเธอเสียชีวิตลง "บ้านบลูเฮาส์" ก็ได้กลายเป็น "พิพิธภัณฑ์ฟริดา คาห์โล" พิพิธภัณฑ์นี้ตั้งอยู่ในเขต โคโยอาคาน ซึ่งเป็นย่านศิลปินในกรุงเม็กซิโกซิตี

ภาพที่ 2.44 ภาพฟริดากับบ้านสีฟ้าของเธอ

ภาพที่ 2.45 ภาพห้องนอนของฟริดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.46 ภาพที่เธออาศัยอยู่ที่บ้านหลังนี้จวบจนวาระสุดท้าย

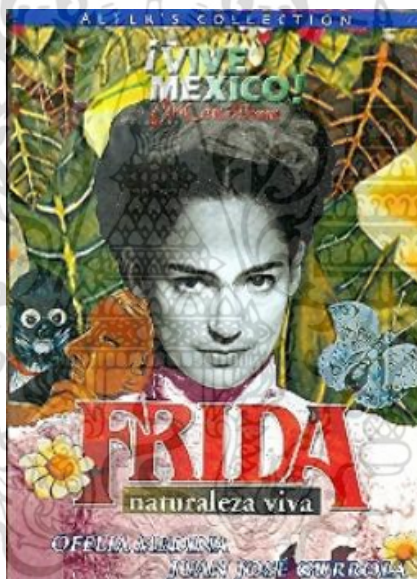
ภาพที่ 2.47 Blue House หรือ พิพิธภัณฑ์ของ Frida Kahlo

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.48 Blue House หรือ พิพิธภัณฑ์ของ Frida Kahlo

รู้จักกับ "ฟรีดา" ให้มากกว่าเดิมจากสารคดี และ ภาพยนตร์

ภาพที่ 2.49 ภาพยนตร์เรื่องฟรีดา Frida Naturaleza Viva (Frida Still Life) สร้างขึ้นปี 1983

Frida Naturaleza Viva (Frida Still Life) - 1983

Directed by Paul Leduc

Produced by Manuel Barbachano Ponce , Dulce Kuri

Film Editing by Rafael Castanedo

Starring

Ofelia Medina Frida Kahlo

Juan José Gurrola Diego Rivera

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Max Kerlow	Leon Trotsky
Claudio Brook	Guillermo Kahlo
Salvador Sánchez	David Alfaro Siqueiros
Cecilia Toussaint	Frida's Sister

ภาพที่ 2.50 ภาพยนตร์เรื่อง FRIDA สร้างปี 2002

Directed by	Julie Taymor
Produced by	Sarah Green
	Salma Hayek
	Jay Polstein

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

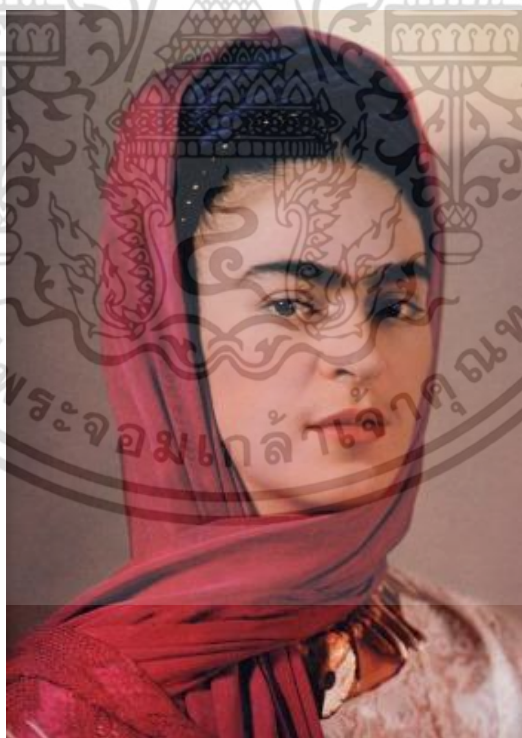
Screenplay by Clancy Sigal
 Diane Lake
 Gregory Nava

Anna Thomas

Based on *Frida : A Biography of Frida Kahlo* by Hayden Herrera

Starring

Salma Hayek	Frida Kahlo
Alfred Molina	Diego Rivera
Geoffrey Rush	Leon Trotsky
Mía Maestro	Cristina Kahlo
Ashley Judd	Tina Modotti
Antonio Banderas	David Alfaro Siqueiros
Edward Norton	Nelson Rockefeller

ภาพที่ 2.51 ภาพฟริดา คาล์โฮ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

ภาพที่ 2.52 หลุยส์ บูร์ชัวส์ (Louise Bourgeois)

หลุยส์ บูร์ชัวส์ (Louise Bourgeois) เกิดในกรุงปารีสในวันคริสต์มาส ในปี 1911 ในครอบครัวชนชั้นกลาง หลังจากแต่งงานกับ Robert Goldwater นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกันเธอจึงเริ่มย้ายชีวิตเข้ามาสู่นครนิวยอร์ก หลุยส์ บูร์ชัวส์ (Louise Bourgeois) เป็นนักเรียนศิลปะที่เข้าร่วมกลุ่ม American Abstract Artists เธอมีความสนใจในเรื่องการศึกษาพื้นผิวและรูปซึ่งส่วนใหญ่เธอจะวาดผลงานของเธอลงบนกระดาษและผ้าใบ หลังจากนั้น 1 ปีเธอก็มีการแสดงผลงานภาพพิมพ์ที่ Brooklyn Museum, Club Philadelphia และที่ Pennsylvania Academy of Fine Arts เธอเริ่มจัดแสดงผลงานของเธอร่วมกับศิลปินหลายๆกลุ่ม จนปี ค.ศ. 1945 เธอก็ได้มีโอกาสแสดงผลงานเดี่ยวครั้งแรกของเธอที่ Bertha Schaefer Gallery, New York ซึ่งในช่วงนี้เองที่เธอได้เปลี่ยนลักษณะงานไปเป็นแบบ Surrealism และ Automatism

เธอสนใจงานศิลปะหลายสาขาไม่ว่าจะเป็น ภาพวาด ลายเส้น ภาพพิมพ์ ประติมากรรมสื่อผสม และ Installation ที่ใช้วัสดุและเทคนิคที่หลากหลายเช่น ลายเหล็ก ทองแดง เรซิน หินอ่อน กระจกฝ้า ดังนั้นเราจะเห็นผลงานของเธอมากมายแต่ที่เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงมากที่สุดคือ "Crouching Spider" แมงมุมตัวใหญ่ยักษ์ที่เคยถูกตั้งไว้ที่ท่าเรือ 14 ใน Embarcadero จนถึงปี 2009 และยังคงเชื้อเชิญให้แวะเวียนไปยังประเทศต่างๆ รวมถึงที่ประเทศไทยด้วย

ผลงานส่วนใหญ่ของ หลุยส์ บูร์ชัวส์ (Louise Bourgeois) มักถูกนำเสนอในประเด็นเรื่องเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ โดยเฉพาะความเป็นเพศหญิงความโดดเด่น การร่วมรัก และบาดแผลทางกายภาพและจิตใจซึ่งจะถูกสร้างออกมาเป็นผลงานแบบ “ชีวรูปประติมากรรม” (Biomorphic sculpture) ซึ่งนำเสนออวัยวะของร่างกายมนุษย์โดยแยกออกมาเป็นส่วนๆซึ่งถือว่าเป็นงานทำทาสุนทรียรสของผู้เสพงานศิลปะได้อย่างถึงแก่น

บัวร์ชิวส์เล่าให้ฟังว่าเมื่อวัยเด็กเธอมีบาดแผลในใจอย่างหนึ่งที่ไม่สามารถสลัดออกจากใจเธอได้นั้นคือการที่พ่อของเธอแอบนอกใจแม่แล้วไปมีชู้กับครูสอนภาษาอังกฤษเหตุการณ์นี้ทำให้เธอรู้สึกช็อกแล้วส่งผลกระทบต่องานศิลปะที่เธอสร้างขึ้นในระยะเวลาต่อมาที่เธอหาเลี้ยงชีพด้วยการเป็นศิลปิน งานส่วนใหญ่ของเธอสื่อมาในเชิงสัญลักษณ์ที่พูดถึงเรื่องราวในชีวิตวัยเด็กของเธอ ความเจ็บปวดจากการที่ถูกคุณพ่อหักหลัง ความอบอุ่นที่ได้จากคุณแม่สิ่งเหล่านี้ถูกตีความผ่านในชิ้นงานอย่างเช่นงานส่วนหนึ่งจะเกี่ยวกับการถักทอซึ่งตีความจากอาชีพเดิมของครอบครัว บางงานก็แสดงให้เห็นถึงความปวศรัวของมนุษย์โลกอบอุ่นที่เธออิงอาศัย

ภาพที่ 2.53 Mamelles, 1991

“ห้วนม” ที่มากมายเบียดเสียดเหล่านี้ถูกแขวนไว้บนผนังราวกับเป็นลวดลายการตกแต่งในสถาปัตยกรรมคลาสสิกของยุโรปประเภทหนึ่งเรียกว่า frieze (บัวหรือสายสลักบนเสา) เราสามารถมองเป็นสัญลักษณ์ของบทบาทหน้าที่การให้นมลูกของผู้หญิงหรืออาจมองว่าเป็นการเสนอภาพของเพศหญิงในแง่ของ “วัตถุทางเพศ” ในสภาพไร้อวัยวะ ซึ่งการปกปิดบัวร์ชิวส์มักจะเชื่อมงานชิ้นนี้เข้ากับตำนาน ดอน ฮวน ชายหนุ่มเจ้าเสน่ห์โดยกล่าวว่าห้วนมเหล่านี้ “เสนอภาพของผู้ชายที่อยู่ได้ด้วยการเกี่ยวพาราสิทหญิงสาวผลัดเปลี่ยนไปเรื่อยๆ เขาใช้เธอเหล่านั้นเป็นอาหารหากไม่เคยให้อะไรตอบแทนเขารักได้เพียงแบบเดียวเท่านั้นคือสูบกินและเห็นแก่ตัว” การนำเสนอ “ภาพ” ของเพศหญิงผ่านเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อวัยวะส่วนต่างๆ ซึ่งถือว่าเป็นภาพแทนของความเป็นหญิงแบบดิบๆ นั้นเป็นการตั้งคำถามกับสถานะที่ถูกทำให้เป็น “วัตถุทางเพศ” อย่างเปิดเผยเป็นการสำรวจบาดแผลของการมีตัวตนภายใต้ข้อจำกัดทางเพศสภาพที่สังคมกำหนดด้วยเหตุนี้ บูร์ชัวส์จึงถูกจัดโดยนักสตรีนิยมให้เป็นศิลปินแนวสตรีนิยม

นิทรรศการ Louise Bourgeois ‘Suspension’

ภาพที่ 2.54 นิทรรศการ “Suspension”

นิทรรศการนี้ชื่อว่า “Suspension” จัดที่ Cheim & Read เป็นแกลเลอรีชื่อดังแถวย่านเซลซี ซึ่งย่านนี้รวมแกลเลอรีใหญ่ๆ ไว้ทั้งหมด Suspension แสดงผลงาน sculpture, drawing ประปรายของ Louise Bourgeois (1911-2010) ศิลปินหญิงชาวฝรั่งเศส-อเมริกัน ที่ปลื้มมานานตั้งแต่สมัยยังทำงานศิลปะ โดยเฉพาะงานผ้ากระจุกกระจุกปักตัวอักษรแต่ชิ้นที่ทุกคนมักจะจินตนาการคือรูปปั้นแมงมุมสีดำขนาดใหญ่ชื่อ **Maman**

หลุยส์ บูร์ชัวส์ เกิดที่ปารีสสมัยยุคแห่งความโอบอ้อมในครอบครัวธุรกิจทำพรม tapestry แต่สุดท้ายย้ายมาอยู่ที่นิวยอร์กซิตี้ ตอนเด็กๆ ช่วยธุรกิจที่บ้านซอมมู่นี่เยอะก็เลยผูกพันกับผ้าเป็นพิเศษ บูร์ชัวส์มีวัยเด็กที่ไม่สดใสเท่าไรเนื่องจากความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนซ่อนเงื่อนของครอบครัว โดยเฉพาะคราฆ่าเรื่องคู่สาวของพ่อ (ซึ่งเป็นที่มาของความอโรติกในงาน) แม่ก็ป่วยและเศร้าถึงเธอจะเป็นคนโปรดแต่เธอเคยบอกว่าพ่อทำให้ฉันรู้สึก “ตัวเล็ก” เสมอบูร์ชัวส์นั้นไม่ใช่เด็กสาวที่น้อยใจธรรมดาตอนที่แม่ของเธอตาย เธออาการหนักเธอถึงกับเคยคิดฆ่าตัวตายตามด้วยการกระโดดแม่น้ำ แต่พ่อของเธอช่วยเอาไว้และตลอดช่วงชีวิตของเธอต้องผ่านการบำบัดทางจิตอย่างต่อเนื่องก็เลยกลายเป็นศิลปินที่นำเอาความเจ็บปวดจากวัยเด็กนี้มาเป็นแรงจูงใจ บูร์ชัวส์ ถึงกับเคยพูดไว้ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“My childhood has never lost its magic, it has never lost its mystery, and it has never lost its drama.” (“วัยเด็กของฉันไม่เคยหมดพลังพิเศษ ความลึกลับ และความดราม่าไปเลย!”)

Suspension (n.) เป็นชื่อนิทรรศการที่อาจแปลความได้หลายอย่างการแขวน การ ละทิ้ง ปลดประจำการหรือความกระวนกระวายในเหตุการณ์ที่เหนือการควบคุมก็แล้วแต่คนดูจะตัดสินใจ แต่เป็นความตั้งใจเริ่มของบุชวส์ที่ทำให้แกลเลอรีแขวนงานทุกชิ้นในนิทรรศการนี้จากเพดานยิ่งทำให้รู้สึกถึงความไม่แน่นอนจากสภาวะการลอยตัว การพึ่งพาและผูกติดกับอะไรบางอย่างแบบไร้การควบคุม บุชวส์ก็เคยพูดไว้ว่า “loathing of the floor – wish to hang things / and see hanging things.” (ความเกลียดที่มีต่อพื้น ความใฝ่ฝันที่จะแขวนอะไรบางอย่าง หรือเห็นอะไรบางอย่างถูกแขวน) บุชวส์กระโดดขึ้นไปในวัยเด็กพ่อของเธอจะเก็บเฟอร์นิเจอร์ไม้ไว้ในห้องใต้หลังคาแขวนไว้เพื่อไม่ให้โดนแสงแดด บุชวส์อธิบายถึงความรู้สึกของเธอเกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์ พวกนี้ว่า “มันบริสุทธิ์มาก มองขึ้นไปเธอจะเห็นเก้าอี้แขวนอย่างเป็นระเบียบพื้นเปล่าเปลือยนี่คือที่มาของงานแขวนหลายๆ ชิ้นสิ่งของที่ถูกแขวนต้อง’ถูก’รักแน่ๆ

ภาพที่ 2.55 “Arch of Hysteria” สร้างปี 2004

เทคนิค ผ้า

ขนาด 12.7 x 51.4 x 22.9 เซนติเมตร

งานชิ้นนี้ถึงของจริงจะมีขนาดเล็ก แต่น่าสนใจเป็นพิเศษ ฟอรัมถูกสร้างจากการประสานของร่างกายผู้ชายและผู้หญิงอย่างอโรติก ผ้าพื้นผิวหยาบชิ้นเล็กๆ ถูกตัดอย่างละเมียดละไมประกอบเป็นหุ่น ปากของหุ่นเพศเล็กน้อย ฟังผู้หญิงทาบปากสีแดงแต่ด้วยการแขวนและการรวมร่างของรูปเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทรงนั่นเองที่ขัดความรู้สึกโรแมนติกด้วยความรู้สึก น่ากลัวและไม่แน่นอน และทำไมไม่รู้ถึงนี่ถึง
ภาวะไร้การสื่อสารอาจจะเป็นเพราะหุ่นนี้ หันหัวไปคนละทิศละทางและมีแววตาที่ว่างเปล่า

ภาพที่ 2.56: “Single I” สร้างปี 1996

งานอีกชิ้นที่ชอบในนิทรรศการนี้คือ “Single I” ร่างกายที่สร้างขึ้นจากผ้าสีเทาเกือบจะดำแขวน
ห้อยหัวลง ผ้าดูตึงจนเกือบจะขาดและหนัก ดูน่ากลัว น่ากังวล

ภาพที่ 2.57 “The Couple” สร้างปี 2007-09,

เทคนิค Cast and polished aluminum

ขนาด 154.9 x 76.2 x 66 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“The Couple” เป็นรูปปั้นอลูมิเนียมสีเงินแวววาวเป็นรูปทรงของคนสองคนที่กอดรัดอย่างแน่นจนบิดเป็นเกลียว นี่บิวชัส์โหยหาความรักขนาดนั้นเชียวหรือ? หรือว่าอันที่จริงแล้วเป็นความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ต้องการครอบครอง ความรู้สึกของผู้อื่นอย่างไร้สาเหตุ

ภาพที่ 2.58 Installation View

ตั้งแต่งงานในรูปแบบผ้าไปจนบรอนซ์และพลาสติก ความรู้สึกที่เปลี่ยนไปตามวัสดุ มวล และน้ำหนักที่ต่างกันมีความละเอียดในแต่ละชิ้น แต่แสดงความรู้สึกไม่ปลอดภัย insecure ปราระ บาง และโหยหาความรักอย่างรุนแรงแบบผู้หญิง ความว้าวุ่นใจ และกดดัน ปรากฏในงานในรูปแบบที่ดูง่ายแต่ละเอียด บวกกับความเช็กชวลอีโรติกที่เอาฟอร์มของร่างกายมาบิดๆ ให้ผิดไปจากฟอร์มของสตรีระ ไปจนถึงนามธรรมได้ผลลัพธ์เป็นความโรแมนติก แต่ดูในอารมณ์เข้มแข็งและกล้าที่จะเปิดเผยแต่ไร้พลังที่จะสู้ และยังดูหดหู่ หมกมุ่น

ดูงานของบิวชัส์หลายชิ้นที่มาจากหลายช่วง ทำให้รู้จักศิลปินได้ดีกว่าการดูชิ้นดั้งชิ้นเดียวแบบรูปปั้นแมงมุม Maman การได้อยู่ในพื้นที่นิทรรศการและถูกห้อมล้อมด้วยงานเขวมนองเห็นความสัมพันธ์และที่มาที่ไปทำให้รู้สึกเหมือนเป็นการเข้าไปอยู่ในชีวิตส่วนตัวคนแปลกหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.59 Installation View

มองเห็นความคิด ความรู้สึกเหมือนเวลาได้ไปแอบฟังความลับของคนไกลตัวมาแต่กลับเกิดการสะท้อนให้มองกลับมาที่ตัวเราเอง คุณภาพของความซับซ้อนทางอารมณ์ที่คิดว่าน่าจะมีอยู่ในทุกความเป็นมนุษย์ของคนทุกคน สุดท้ายการสื่อสารที่เกิดขึ้นกับคนดูจากงานของชู่วส์อาจจะไม่ใช่แค่เป็นการพูดในมุมมองของศิลปินอย่างเดียวแต่อาจจะเป็นเพราะอารมณ์พวกนี้เป็นเรื่องธรรมดาและเป็นประสบการณ์ที่ทุกคนเคยผ่านมาแล้วในช่วงชีวิต

ภาพที่ 2.60 The Woven Child (detail) สร้างปี 2002

เทคนิค ผ้า, ไม้, แก้ว, เหล็ก

ขนาด 70 x 35 x 21 นิ้ว (fabric element)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.61 Temper Tantrum สร้างปี 2000

ภาพที่ 2.62 Cell XXVI สร้างปี 2003

เทคนิค เหล็ก, ผ้า, อะลูมิเนียม, สเตนเลสสตีล, ไม้

ขนาด 252.7 x 434.3 x 304.8 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.63 Fragile Goddess สร้างปี 2002

เทคนิค ผ้า

ขนาด 31.7 x 12.7 x 15.2 เซนติเมตร

ภาพที่ 2.64 จูดี ชิคาโก้ (Judy Chicago)

จูดี ชิคาโก้ หรือ จูดี โคเฮน (Judy Chicago or Cohen) เป็นอเมริกันเชื้อสายยิวเกิดเมื่อ ค.ศ. 1939 ที่เมืองชิคาโก้ รัฐอิลลินอยส์ เป็นบุตรสาวคนโตของครอบครัว โคเฮน อาเทอร์ โคเฮน พ่อของเธอเป็นกรรมกรสหภาพแรงงานเขาเป็นนักสร้างมืออาชีพครอบครัวส่งเสริมเธอ 2 ด้านคือพ่อ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวันเวลาให้กับโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อคุณผู้เห็นไปใช้ประโยชน์ใดๆ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนให้เรียนหนังสือเพื่อให้เป็นผู้มีการศึกษาและเป็นผู้ที่คอยติชมวิจารณ์งานของแม่ ส่วนแม่สนับสนุนด้านศิลปะที่เธอมีความสามารถพิเศษ แม่สอนศิลปะให้เธอตั้งแต่เธออายุ 8 ขวบผลของการสนับสนุนและเที่ยวเชิญครอบครัวที่ต่างกันเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เธอรู้จักเลือกในสิ่งที่เธอต้องการในอนาคตแม้ว่าขนาดนั้นเธอจะไม่เห็นหนทางหรือประสบผลสำเร็จอะไรที่หวังจากความคิดที่แตกต่างกันของพ่อและแม่

जूดีศึกษาศิลปะที่มหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส (UCLA) สำเร็จปริญญาตรี เมื่อ ค.ศ. 1962 และปริญญาโท (MFA) เมื่อ ค.ศ. 1964 หลังจากนั้นอีก 20 ปี เธอได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์จาก Smith College and Lehigh University

ในปี ค.ศ. 1960 เธอได้รู้จักกับ เจอร์รี่ เจอร์โรวิทซ์ สามีคนแรกหลังจากนั้นอีก 2 ปีเข้าก็ ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์จนถึงแก่ชีวิตในช่วงแรกของชีวิตปี ค.ศ. 1963 เธอมิได้เป็นนักสตรีนิยมน จูดีได้แสดงงานของเธอรวมไปถึงการเป็นนักแสดงประกอบเธอเริ่มทำงานเป็นประติมากร โดยเริ่มแสดงงานครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1966 ที่ Jewish Museum และที่ Los angeles country ภายใต ชื่อ “Sculpture of the sixties” ต่อมาเธอได้เปลี่ยนชื่อจาก จูดี โคเฮน เป็น จูดี ซิกาโก้ เพื่อให้ทันสมัยเหมือนกับคนอื่นๆ โดยรอล์ฟ เนลสัน เจ้าของแกลลอรี่เป็นผู้ตั้งชื่อนี้ให้

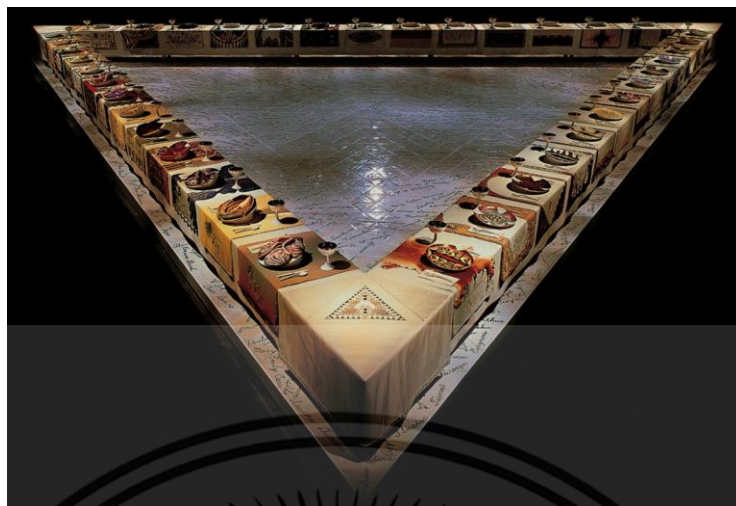
ช่วงต้นปี ค.ศ.1970 จูดีและ มิเรียม แซฟพิโร เริ่มต้นโครงการ สตรีนิยมนขึ้นที่ Fresno state มีหัวข้อที่น่าสนใจหลายข้อที่ยังไม่ถูกนำมาพิจารณา เช่น การมีรอบเดือน การมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิง การตั้งครรภ์ให้กำเนิดได้มีการสำรวจปัญหาเหล่านี้ เพื่อให้ช่วยเหลือผู้หญิงเหล่านั้นในโครงการบ้านพักสตรี (Woman House Project) ให้มีที่พักอย่างถาวรบรรดาศิลปินในช่วงหลังปี ค.ศ. 1960 ต้นปี 1970 มักจะโดดเดี่ยวไร้ผู้คนสนใจแต่โครงการของจูดีกลับได้รับการขานรับและสนับสนุนด้านทุนอย่างอบอุ่น เช่นจากกลุ่ม Radical และ Post Structuralist ซึ่งเป็นกลุ่มสตรีนิยมนแนวก้าวหน้าซึ่งมีแนวความคิดว่าสังคมถืออำนาจชายเป็นใหญ่ทำให้ความเป็นมนุษย์ของผู้หญิงอยู่ในฐานะที่ต่ำต้อยหลังจากที่เธอสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท MFA จากUCLAเธอได้รับอิทธิพลจาก The Los Angeles Art Scence พวกผู้ชายกลุ่ม Cool school อย่าง บิลลี อัล บง สตัน ซึ่งสร้างงานโดยใช้วัสดุที่เคลือบผิวหน้าให้มีความมันวาวที่ผลิตจาก Southern California’s high- tech industries เธอคิดหาทางที่จะเสนอสิ่งที่เป็นที่ดึงดูดผู้ชม จอร์น แซมเบอร์เลน ได้เข้าร่วมลงชื่อ ที่จะใช้สเปรย์พ่นสีบนร่างกายร่วมเธอและเพื่อนๆอีก 250 คน จูดี เริ่มงานสอนหนังสือที่สถาบัน ศิลปะ แห่งแคลิฟอร์เนีย เธอเริ่มคบหาและร่วมมือกับศิลปินหญิงกลุ่มสตรีนิยมนและพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการศึกษาที่ California State University ให้เป็นแบบเฟมินิสต์โปรแกรมเหมือนที่ California institute of art เธอได้สร้างผลงาน แบบ Installation ชุด Woman House โดย ร่วมมือกับอาสาสมัครและเหล่าศิลปิน สตรีนิยมนซึ่งแสดง ให้เห็นถึงจุดเปลี่ยนของผู้หญิงจากแม่บ้านชาวลอสแอนเจลิสแบบเก่าไปสู่ศิลปะเชิงอุปถัมภ์ (Metaphor) แบบใหม่ของผู้หญิงซึ่งเป็นศิลปะร่วมสมัยโดยใช้

สัญลักษณ์ผนวกกับความคิดสร้างสรรค์แสดงออกเป็นศิลปะ ใน Woman house สตรีผู้หญิงหนึ่งที่ได้ชมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานของเธอได้แสดงความเห็นว่า “มันเป็นศิลปะชิ้นแรกที่ฉันเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ต้องแท้ถึงแม้ว่า
 ในอนาคต ศิลปะของผู้หญิงจะมีศักยภาพพอที่จะสามารถเปลี่ยนทัศนคติของผู้ชายที่มีต่อผู้หญิงฉัน
 เชื่อว่ามันเป็นปฏิกริยาเริ่มแรกสำหรับผู้หญิงในวันนี้ทั้งในเรื่องศิลปะและเรื่องอื่นๆ ล้วนแสดงความ
 เป็นผู้หญิงถ้า Woman House กระทบความรู้สึกของผู้ชายนับว่ามันเป็นสิ่งที่ดีเพราะทั้งหมดของ
 Woman house เป็นขั้นตอนของการพัฒนาที่ผู้หญิงจะรู้สึกว่าเป็นประสบการณ์อันเปี่ยมล้นที่ทำให้
 ชีวิตของเธอมีความหมายและนั่นคือคุณค่าที่เป็นแรงสนับสนุนโลกของผู้หญิง”

Woman house ได้แสดงการปลดปล่อยผู้หญิงจากการถูกกดขี่ภายในครอบครัวหลังจากนั้นจูดี
 ยังได้ร่วมมือกับนักสตรีนิยมเพื่อสร้างสตูดิโอสำหรับสร้างและแสดงผลงานสตรีนิยมที่อาคาร
 Woman's Building ในลอสแอนเจลิส เธอเริ่มเป็นที่รู้จักในนามนักสตรีนิยมในปี 1960-1970 จูดี
 ใช้งานศิลปะและกิจกรรมอื่นๆ ในแนวสตรีนิยมเป็นกระบอกเสียงรณรงค์เพื่อสตรีทั้งในโลกศิลปะ
 และโลกนี้ woman's building เป็นบ้านเก่าสไตล์ลอสแอนเจลิสซึ่งได้ถูกปรับปรุงให้เป็นสถานที่
 ผู้หญิงที่ประสบปัญหาในครอบครัวได้มารวมกันสร้างศิลปะเชิงอุปถัมภ์มีการบริการงานภายใต้
 ชื่อเดิม หลังจากผลงานชุด Woman house จูดีได้เริ่มโครงการใหม่อีกและเป็นผลงานที่ทำให้เธอมี
 ชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอีก โครงการหนึ่งคือ The dinner party ซึ่งเริ่มสร้างในปี ค.ศ. 1971 แต่ยังไม่สำเร็จ
 เธอใช้เวลาในการทำ the dinner party ถึง 5 ปี จูดีไม่ได้ทำงานนี้เพียงลำพังคนเดียวแต่มีอาสาสมัคร
 ร่วมกับเธอถึง 400 คน The dinner party เป็นการย้อนรอยประวัติศาสตร์ผ่านงานศิลปะในรูปแบบ
 โต้ะ อาหาร รูปทรงสามเหลี่ยมด้านเท่า ความยาวด้านละ 48 ฟุตพร้อมทั้งชุดอาหารสำหรับสตรีที่ถูก
 ลืมเลือนหรือละเลยจากประวัติศาสตร์แต่มันไม่ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาที่ The Dinner Party 39 ที่โຕ้ะนี้
 ไปด้วยผ้าแต่ละผืนที่มีการประดับตกแต่งอย่างสวยงามมีทั้งการเย็บปักถักร้อย การระบายสี การทำ
 เซรามิกส์ และ พอชชเลน พร้อมทั้งมีชื่อของผู้หญิง 999 คนที่จูดีเห็นว่าสำคัญสมควรจารึกไว้ในผล
 งานประดับนั้นด้วย เธอพยายามสร้างมันตั้งแต่มันเริ่มเป็นโครงการย่อยๆ ทำค่อยเป็นค่อยไปร่วมกับ
 อาสาสมัคร เทอร์รี่ เบลคเชอร์ ศิลปินอาสาสมัครผู้หนึ่งเธอขับรถไปโรงเรียนรับส่งนักเรียนในตอน
 เช้าหลังจากนั้นเธอได้ใช้เวลาช่วงที่ว่างจากการทำงาน the dinner party พอช่วงบ่ายเธอก็กลับ ไปจับ
 รถโรงเรียนอีกครั้งหนึ่งแล้วกลับ ไปลงมือทำ the dinner party อีกในตอนค่ำ blecher เย็บและ ปัก
 ตกแต่งผ้าปูโຕ้ะถึง 7 ผืน จาก 39 ผืนบนโຕ้ะเธอบอกว่า “ฉันไม่ได้ ทำมันเพื่อจูดี ฉันทำเพื่อสนับ
 สนุนงานของจูดี”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.65 The dinner party

जूดี ได้พยายามที่จะสร้าง The Dinner Party ให้เหมือนอนุสาวรีย์เพื่อที่จะได้คอยเตือนใจหรือแสดงให้เห็นสัญลักษณ์ของเหล่าสตรีในอดีตเธอรวบรวมผู้คนจากหลายเชื้อชาติที่ต้องการแสดงออกในเรื่องความไม่เสมอภาคทางเพศเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องของชายคริสเตียนผิวขาวที่อยู่เหนือผู้คนอื่นๆ ทัวไปคล้ายกับการเรียกงานจิตรกรรม ประติมากรรมว่า “Fine art” ที่เหนือกว่างานหัตถกรรม “Craft” บางคนได้กล่าวว่า The Dinner Party นับเป็นความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่อันดับ 2 ในการใช้เซรามิกส์ และสิ่งทอเป็นสื่อวัสดุ แสดงเนื้อหาสาระและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของวัสดุเป็นความพยายามของผู้หญิงที่ต้องการต่อสู้เพื่อความเสมอภาคที่จะกำหนดชะตาชีวิตของผู้ที่สืบทอดต่อไปภายภาคหน้าของมวลมนุษยชาติทั้งหมด

โรเบอร์ธา สมิท นักวิจารณ์ของหนังสือนิวยอร์กไทม์ได้กล่าวถึง The Dinner Party ว่า “The Dinner Party เป็นที่รู้จักกันดีในรูปแบบงานเลี้ยงแบบเปิด ด้วยรูปทรงสามเหลี่ยมด้านเท่าพื้นที่ภายในรูปสามเหลี่ยมปูด้วยกระเบื้องเซรามิกส์สีขาวเป็นประกายมุกสดใส ดูหรูหราและปรากฏชื่อของเหล่าสตรีที่เป็นตัวแทนของผู้ที่ถูกกละเลยในอดีตบ้างก็ดูสวยงาม บ้างก็เป็นการสะกิดเตือนใจ บ้างก็ตรงไปตรงมา บ้างก็ดูน่าเกลียด บ้างก็ก่อให้เกิด ความรู้สึกว่าคล้าย ภาวะเพศหญิงหรือดอกไม้ หรือผีเสื้อ บ้างก็มีลักษณะสูงเป็นนิ้วๆ บ้างก็นำผ้ามาประดับ ประดาตกแต่งให้ดูหรูหราด้วยสัญลักษณ์ของผู้กล้าหาญสตรีในประวัติศาสตร์ที่เล่าขานสืบต่อกันมา เริ่มต้นจากเหล่าทวารีในลำดับต้นๆ จนมาสิ้นสุดที่จอร์เจีย โอคีฟ ซึ่งในระหว่างทางจะปรากฏสตรีกรีกเมื่อ 600 ปี ก่อนคริสต์ศักราชคือแซฟ โป จักพรรดินีซีโอดอราแห่งไบเซนไทน์ อาร์เช มีเซียเจนไทเลสซิและ เอมีลิดิดคินสัน the dinner party จะเป็นศิลปะที่ดีหรือไม่อย่างไรในระยะยาวมันจะดีและดีขึ้นเรื่อยๆ ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ The Dinner Party พัฒนาจนเสร็จสมบูรณ์หลังจากปี 1970 มันกลายเป็น Post Conceptual Art Object อย่างเด่นหลายกฎเกณฑ์ระหว่างศิลปะและหัตถกรรมซึ่งเป็นผลของความก้าวหน้าของความคิดแนว Conceptual และในขณะเดียวกันมันเป็นงานศิลปะที่จับต้องได้โดยใช้กลวิธีแบบหัตถกรรมอันแตกต่างจากศิลปินแนวสตรีนิยมทั่วไปที่มักสนใจทำงานแบบ conceptual มากกว่าจะเป็นงานที่จับต้องได้แบบถาวรวัตถุ

ภาพที่ 2.66 Virginia Woolf Place Setting สร้างปี 1974-1979

ภาพที่ 2.67 Red Flag สร้างปี 1971

เทคนิค Photo-lithograph

ขนาด 20 x 24 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 สรุปอิทธิพลที่ได้รับ

จากผลงานภาพยนตร์ เรื่อง Frida... ผู้หญิงคนนี้ ฟรีด้า สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากภาพยนตร์เรื่องนี้ คือการที่ได้ศึกษาชีวประวัติของศิลปินที่ตนเองชื่นชอบอย่างลึกซึ้ง และสามารถจินตนาการถึงความ รู้สึกเจ็บปวดของเธอได้อย่างมากมายทำให้เราสามารถดูภาพวาดของเธอแล้วเข้าใจ และรู้สึกตามเธอ มีชีวิตบางช่วงบางตอนคล้ายกับตัวข้าพเจ้า ทำให้เมื่อระหว่างที่เธอรักษาตัวข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงความ รู้สึกเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี ความยากลำบากในการใช้ชีวิตและชีวิตสมรสที่ล้มเหลวของเธอนั้น ก็ทำให้เธอเป็นผู้หญิงที่เข้มแข็ง และมีความคิดเป็นของตัวเองอย่างมากการทำงานอย่างต่อเนื่องของเธอ เสริมสร้างประสบการณ์ให้เธอมากขึ้นทำให้ภาพของเธอนั้นดูมีมนต์เสน่ห์ตลอดกาล

จากศิลปิน หลุยส์ บูชัวส์ เธอสร้างผลงานตั้งแต่งานในรูปแบบผ้า ไปจนถึงบรอนซ์ และพลาสติก ผลงานของเธอให้ความรู้สึกที่เปลี่ยนไปตามวัสดุ วัสดุ และน้ำหนักที่ต่างกันมีความละเอียดใน แต่ละชิ้น จึงเป็นการแสดงความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา ความรู้สึกประหลาดและโหยหาความรัก อย่างรุนแรงแบบผู้หญิง ความว้าวุ่นใจและกดดันที่เธอมีต่อสิ่งต่างๆรอบตัวปรากฏในงานในรูปแบบที่ดูง่ายแต่ละเอียดครบถ้วนกับการที่นำเอารูปทรงของร่างกายมาบิดให้ผิดเพี้ยนไปจากสรีระเดิมจน แทบจะเป็นรูปทรงนามธรรมได้ผลลัพธ์เป็นความโรแมนติกแต่มีความกดดันในอารมณ์เข้มแข็งและ กล้าที่จะเปิด เธอทำงานศิลปะมาเกือบทั้งชีวิตของเธอผลงานของเธอมีความหลากหลายทั้งเทคนิค ในการสร้างงาน และความหลากหลายทางด้านวัสดุทำให้ผลงานของเธอ ไม่ว่าจะผ่านกาลเวลาไป นานเท่าไรงานของเธอก็ยังคงดูร่วมสมัยตลอดเวลา

จากศิลปิน จูดี ชิคา โก้ เป็นทั้งศิลปินและนักเขียน เธอเขียนประวัติของตัวเอง 2 เรื่อง คือ Through The Flower และ Beyond the flower ผลงานของจูดีก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในการ ให้ค่าความสำคัญระหว่าง high art และ craft เป็นอย่างมากเธอทำให้ผู้หญิงจำนวนไม่น้อยได้รู้จัก คุณค่าในทักษะของงานอดิเรกของผู้หญิงประเภทเย็บปักถักร้อยว่าเธอเหล่านั้นสามารถใช้ความ ชำนาญของเธอสร้างผลงานศิลปะขึ้นมาอย่างภาคภูมิใจโดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ใดๆ ท่ามกลาง ความชื่นชมและความขัดแย้ง จูดี ไม่เคยท้อแท้ที่จะสร้างผลงานและฝ่าฟันอุปสรรคอย่างเชื่อมั่นใน ตัวเองและในความเป็นผู้หญิงของสี่หญิงทั้งหลาย

โดยทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ข้าพเจ้า ได้มีการศึกษาข้อมูลคาบเกี่ยวทั้ง ในด้านผลงานศิลปกรรม หรือ สื่อจากภาพยนตร์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้มีความสอดคล้องรับกับเทคนิคส่วนตัวที่แสดงความเป็น ปัจเจกักษณ์ของข้าพเจ้า

2.5 แนวความคิดสร้างสรรค์

แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามาจากอารมณ์ ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อเพศหญิง ในสังคมปัจจุบันผ่านรูปแบบประติมากรรมแบบสื่อผสม โดยใช้รูปทรงสรีระของเพศหญิงแทน สัญลักษณ์ของความเจ็บปวด ผ่านวิธีการเย็บ ปัก ให้เกิดร่องรอยและแสดงความรู้สึกที่เจ็บปวดของผู้หญิงในปัจจุบัน ฝีมั้มและเส้นด้ายที่เย็บลงบนรูปทรงสรีระของผู้หญิงผลงานแสดงถึงความเจ็บปวด ความกดดันภายในใจที่ถูกกระทำจากสภาพแวดล้อมในสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์

การศึกษาค้นคว้าข้อมูล

ข้าพเจ้าเริ่มสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ด้วยศึกษาจากประสบการณ์ส่วนตัวความเจ็บปวดที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสเมื่อในวัยเด็กและแผลเป็นสิ่งที่เลวร้ายในปัจจุบันมันไม่สามารถล้างออกจากใจได้มันยังคงเหลือไว้ในความทรงจำสิ่งเหล่านี้นำมาซึ่งแรงบันดาลใจในวิธีการสร้างสรรค์ผนวกกับแนวความคิดเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกับหญิงชายในสังคม ความกดดันและการที่ผู้หญิงถูกกระทำในสังคม ปัจจุบันจนเกิดบาดแผลทั้งกายและใจเหล่านี้เป็นสิ่งที่สร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ซึ่งสรุปวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานได้ดังนี้

3.1 การรวบรวมข้อมูล

ย้อนไปในระหว่างที่ข้าพเจ้าเรียนปริญญาตรีข้าพเจ้าได้หิวขี้มเออความรู้สึกและประสบการณ์ส่วนตัวที่เจ็บปวดของตัวเองมาสร้างสรรค์ผลงานจนกระทั่งข้าพเจ้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทก็ได้หิวขี้มเออประสบการณ์เหล่านั้นอีกครั้งเพราะมันเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่สามารถล้างออกจากใจได้เลยมันเป็นความทรงจำที่เจ็บปวดและยังคงเป็นตะกอนในความนึกคิดของข้าพเจ้าตลอดมาจากการรวบรวมข้อมูลทั้งประสบการณ์ของตนเองและสิ่งบันทึกความทรงจำต่างๆข้าพเจ้าได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานโดยอาศัยสาระของความเป็นเพศ หญิงเป็นสื่อในการแสดงออก

3.2 การสร้างแบบร่าง

จากการรวบรวมข้อมูลข้าพเจ้าทำการเลือกรูปแบบที่ต้องจะนำเสนอและดึงเอาสัญลักษณ์แห่งความเป็นเพศหญิงนั้นออกมาเป็นตัวกลางในการสื่อสารและออกแบบเป็นภาพร่างต่างๆเพื่อให้สอดคล้องกับอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกถึงความเจ็บปวดและการที่ผู้หญิงถูกกระทำจากสังคม

ภาพที่ 3.1 ภาพแสดงภาพร่าง (outline) ของรูปทรงผู้หญิง

รูปทรงของผู้หญิงที่นำมาพัฒนาชิ้นงานนั้นเป็นการตัดทอนอวัยวะเพื่อแสดงถึงความรู้สึกเจ็บปวดความพิกลพิการในที่นี้หมายถึงความรู้สึกการแสดงความรู้สึกที่เจ็บปวดผ่านรูปทรงที่ปราศจากแขนขา ผนวกกับการเย็บที่ช่วยขบเน้นทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการสื่อสาร ได้อย่างมาก

ภาพที่ 3.2 การสร้างภาพร่างที่มีสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงความเป็นเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 การสร้างภาพร่างที่มีสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงความเป็นเพศ

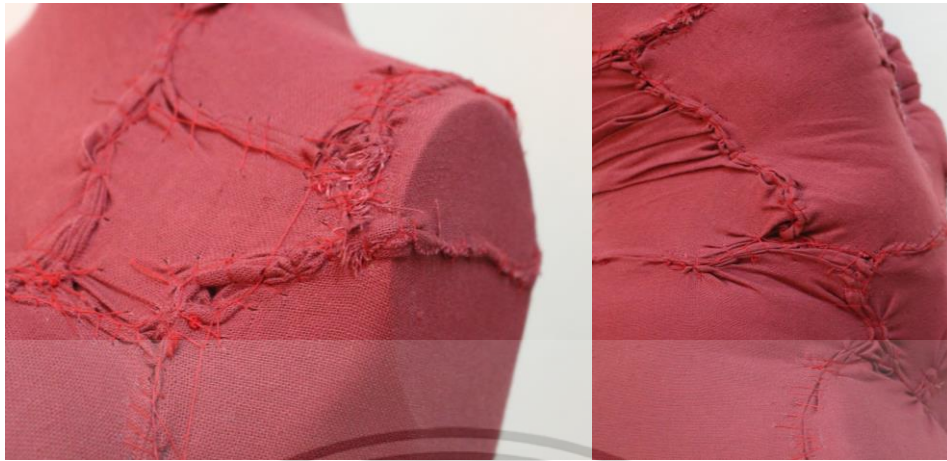
3.3 การสร้างผลงาน

จากการรวบรวมข้อมูลและสร้างภาพร่างเข้าพจนานุกรมเอาความรู้สึกที่เข้าพจนานุกรมได้รับนั้นมาสร้าง สรรค์ผลงาน โดยใช้สีระของเพศหญิงมาเป็นสื่อในการแสดงออกผ่านกระบวนการ เย็บ ปัก ลง ไปให้เกิดร่องรอยวิธีการเย็บนั้นได้รับแรงบันดาลใจจากการเย็บบาดแผลของแพทย์เย็บลงบน ผ้า รายละเอียดของผ้าที่มีความหยาบละเอียด ผ้าสีพื้น รูปทรงที่แสดงออกถึงความเป็นเพศ ขนาด ของ เส้นด้าย ความถี่ห่างของฝีเข็ม ที่เย็บลงไปบนผ้าผสมผสานกับความรู้สึกส่วนตัวจนเกิดเป็นตะกอน แห่งอารมณ์และความรู้สึกต่อภายนอกกรับเข้ามาสู่ความรู้สึกภายในใจถ่ายทอดออกมาเป็น ผลงาน

ภาพที่ 3.4 ภาพที่แสดงออกถึงวิธีการเย็บที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5 วิธีการเย็บเพื่อให้เกิดร่องรอยและสร้างพื้นผิวให้เกิดความรู้สึก

ภาพที่ 3.6 การเย็บลงบนรูปทรงสี่ระ Figurative

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 การเย็บลงบนรูปทรงศีรษะ Figurative

ภาพที่ 3.8 : การเย็บลงบนรูปทรงศีรษะ และเพิ่มมวลปริมาตรเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.9 ผลงานจริงบางส่วน

ผลงานถูกนำเสนอ โดยการจัดวาง (installation) สามารถผันแปรไปตามลักษณะของพื้นที่ ผลงานมีจำนวน 9 ชิ้น ทดสอบการวางผลงานอย่างคร่าวๆ เพื่อวางแผนและหาความเหมาะสม ใน ตั๋วงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “ความงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด” เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัวและแสดงทัศนคติของตนเองต่อความเหลื่อมล้ำทางเพศ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การที่ผู้หญิงมักถูกมองว่าเป็นเป็นเพศที่ด้อยค่าและอ่อนแอ การที่ผู้หญิงมักถูกข่มเหงรังแก กดขี่อยู่ตลอดเวลาไม่ทางตรงก็ทางอ้อมบ้างก็ถูกปฏิบัติเฉกเช่นวัตถุทางเพศ เพื่อบำบัดความต้องการ หรือความรู้สึกส่วนตัวของเพศชาย โดยถ่ายทอดเรื่องราวผ่านกระบวนการเย็บ, การปัก, การมัด จากเส้นด้ายขนาดต่างๆ เพื่อสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกนั้น

เทคนิคการเย็บของข้าพเจ้าอ้างอิงมาจากการเย็บบาดแผลของแพทย์ที่เย็บให้คนไข้ ร่องรอยแผลเป็น ล้วนมาจากประสบการณ์ส่วนตัวในอดีตของข้าพเจ้าที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวด เทคนิคนี้เป็นเทคนิคที่ข้าพเจ้าค้นพบด้วยตนเอง วิธีการเย็บที่แสดงให้เห็นถึงการดึง รั้ง การเย็บแบบแน่น การเย็บแบบหย่อน แต่ละวิธีนั้นก็ให้ความรู้สึกแตกต่างกันออกไปแม้แต่ขนาดของเส้นด้าย สี ก็สามารถแสดงความรู้สึกที่แตกต่างกันได้อีก ผลงานของข้าพเจ้ามีทั้งหมด 9 ชิ้น แต่ละชิ้นมีขนาดที่ต่างกัน และในการจัดวางแบบ installation art ผลงานแต่ละชิ้นได้ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมของความเป็นเพศหญิงนั้นเป็นใจความหลักในการนำเสนอสามารถวิเคราะห์ เนื้อหาแนวความคิด และกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อให้สัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ผลงานโดยรวม

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัวและแสดงทัศนคติของตนเองที่มีต่อความเป็นเพศหญิง ความเหลื่อมล้ำทางเพศตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน

4.1.2 เนื้อหา (Content)

แสดงทัศนคติของตนเองต่อความเหลื่อมล้ำทางเพศในสังคมของการเป็นเพศหญิงที่มักถูกกระทำจากเพศตรงข้าม การกดขี่ทางเพศ ความเจ็บปวดของความเป็นเพศหญิงที่มักถูกมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้น และร่วมกันแก้ไขปัญหา

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกถึงความรู้สึกส่วนตัวของตนเองที่มีต่อสภาพสังคมทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยอาศัยรูปทรงสรีระของความเป็นเพศหญิงมาสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคเฉพาะตัวการเย็บในรูปแบบต่างๆบนรูปทรง 3 มิติ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอ

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า ทางด้านกายภาพของงานมีความโดดเด่นในเรื่องของ รูปทรง สี พื้นผิว และวิธีการ โดยทั้งหมดนี้มีความสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อความหมาย โดยถ่ายทอดผลงานผ่านรูปทรงของสรีระเพศหญิงรูปทรง 3 มิติ ซึ่งใช้หลักทัศนธาตุในผลงานที่มาและความหมายหรือความรู้สึกตามจุดมุ่งหมายที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกดังนี้

4.2.1 รูปทรง(Form)

รูปทรงที่ข้าพเจ้านำมาใช้มาจากสรีระของเพศหญิง (Figurative) ที่เป็นตัวสื่อสารหลักในการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งสรีระของความเป็นเพศหญิงนั้นสามารถแสดงออกถึงความเป็นเพศได้อย่างชัดเจนและเต็มเปี่ยมไปด้วยความหมายที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อสารให้สอดคล้องกับแนวคิดความรู้สึกที่มาจากตนเอง

ภาพที่ 4.1 สัญลักษณ์ของความรู้สึกเจ็บปวดของผู้หญิงในสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 เส้น (Line)

เป็นทัศนธาตุที่สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี เมื่ออยู่รวมกันแล้วเส้นที่เอียง ลง ไปนั้นมีอิทธิพลต่อชิ้นงานเป็นอย่างมาก เส้นด้ายที่มีลักษณะต่างกัน ความถี่ ห่าง ของเส้นด้ายทำให้เกิดค่าน้ำหนักของสีที่น่าอัศจรรย์อารมณ์ของเส้นที่ถูกเอียง ไปลงบนผลงานนั้นมีความหมายที่แตกต่างกัน ความหยาบ ละเอียดในการเย็บ และเส้นที่เกิดจากด้ายที่เย็บเป็นชั้นนั้นก็ให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันเช่น การเย็บเส้นตรง ให้ความรู้สึกเป็นระเบียบ การเย็บแบบอิสระ (free hand) เป็นการเย็บตามอารมณ์ความรู้สึก

ภาพที่ 4.2 การใช้เส้นของด้ายทับซ้อนกันให้เกิดค่าน้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 สีและค่าน้ำหนัก (Color, Tone) การกำหนดโครงสร้างในงานมี 2 ลักษณะ

4.2.3.1 สีครีม ขาวหม่น นั้นได้จากผ้าสีพื้น และนำมาย้อมด้วยกาแฟ เพื่อให้สีของผ้าหม่นลง และให้ความรู้สึกแก่ความรู้สึกถึงการถูกระทำ เพราะถ้าใช้สีขาวพื้นอย่างเดียวสีของผ้าอาจจะไม่สอดคล้องกับเรื่องราวที่น่าเสนอ

4.2.3.2 สีที่เกิดจากการเย็บซ้อนทับกันไปมาของเส้นด้าย ทำให้เกิดค่าน้ำหนักของสีที่อ่อนแก่ตามลำดับและยังสร้างความหมายให้ผลงาน ได้อย่างดีอีกด้วย

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงถึงการมัดให้เกิดปมและการสร้างมวล มิติจากการเย็บ

4.2.4 พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวที่เกิดขึ้นในผลงานนั้นสามารถแบ่งลักษณะของพื้นผิวตามวัสดุที่นำมาใช้คือ

4.2.4.1 พื้นผิวที่เกิดจากผ้า ความหยาบ ละเอียดของผ้าแต่ละชนิด ผ้าสี พื้น ผ้าลูกไม้ ความโปร่งบางของผ้า

4.2.4.2 พื้นผิวที่เกิดจากการเย็บ การซ้อนทับกันของเส้นด้าย สร้างพื้นผิวที่ขรุขระหรือเรียบตรงตามน้ำหนักของมือที่เย็บลงไปบนผลงานวัสดุที่นำมาเย็บ มีทั้ง หยาบ และละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4.3 พื้นผิวที่เกิดจากการผูก มัด รัด จนเกิดปุ่มปม ขนาดต่างๆกันสามารถสร้างความรู้สึกได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงถึงการมัดให้ เกิดปุ่มและการสร้างมวล มิติที่เกิดจากการเย็บ (รายละเอียด)

ภาพที่ 4.5 ตัวอย่างของชิ้นงานที่ใช้ในการวิเคราะห์ทัศนธาตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การวิเคราะห์การจัดวาง

จากผลงานชุด “ความงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด” ชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำมาวิเคราะห์ด้วยหลักของการจัดวางองค์ประกอบ ประกอบไปด้วยความกลมกลืน (Harmony) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) การเน้น (Dominance) ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างของชิ้นงานที่ใช้ในการวิเคราะห์การจัดวาง

การจัดวางผลงานนั้นมีความสัมพันธ์ทั้งซ้ายและขวามีการวางทั้งระยະหน้าและหลังอย่างสมดุลชิ้นงานที่ติดข้างผนังเป็นระยະหน้าสุดและผลงานภายในวงกลมเป็นระยະหลังสุดผลงานชิ้นที่ใหญ่ที่สุดเป็นจุดเด่นการจัดวางในแบบที่เข้าใจได้ง่ายที่แสดงให้เห็นถึงความนิ่งเงียบสร้างบรรยากาศ ที่คลุมเครือเพื่อสร้างบรรยากาศให้ผลงานนั้นให้เป็นไปในทางเดียวกัน

4.3.1 ความกลมกลืน(Harmony)

ความกลมกลืนของผลงานทั้งหมดในเรื่องของสีจะใช้ผ้าสีขาวไปไก่เป็นหลักนำมาทำให้ผ้านั้นมีสีหมองลง ด้วยการย้อมด้วยกาแฟให้ผ้ามีสีขาวแบบหมองรองลงมาจะมีสีเทาและสีน้ำตาลอ่อนที่แสดงถึงความหม่นหมองเพราะงานนั้นแสดงออกไปทางลบการเลือกใช้โทนสีเหล่านี้ทำให้ออกมาเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบโดยรวมกลมกลืน ไม่กระด้าง มีการแทรกสีแดง สีนํ้าเงินเข้ม เพื่อเป็นขั้วเน้นให้ผลงานนั้นดูชัดเจนในรายละเอียดมากขึ้น

4.3.2 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบของชิ้นงานซ้ำๆ นั้นเน้นให้เกิดความสมดุลทั้งซ้ายขวาและมีจุดกึ่งกลางที่ชัดเจน ลักษณะการจัดอย่างเข้าใจง่ายมีการเล่นระยะหน้าสุด ไปจนถึงหลังสุดเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการจัดวาง

4.3.3 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในชิ้นงานมีการวางจุดเด่นจุดรองให้มีลำดับที่กลมกลืนกันไปตามขนาดและความสำคัญ รวมทั้งรายละเอียดของชิ้นงานเรียงลำดับตั้งแต่รายละเอียดมากที่สุดอยู่ด้านหน้าเรียงลำดับกันไป เพราะขนาดนั้นสามารถบ่งบอกถึงความรู้สึก และมิติที่ซ้ำๆ จำต้องการจะสื่อสารได้เป็นอย่างมาก

4.3.4 การเน้นหรือความเป็นเด่น (Dominance)

ในการจัดวางในชุดผลงานของซ้ำๆ นั้นได้ให้ความสำคัญกับรูปทรงและรายละเอียดจุดเด่นที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวได้มากที่สุด การเย็บผีเข็ม การทับซ้อนกันของผ้าและเส้นด้ายจนเกิดมวลค่าน้ำหนัก ตลอดจนการสร้างมวลปริมาตรตามส่วนต่างๆ เพื่อให้เกิดความโดดเด่น และเพื่อ เป็นการแสดงออกทางความรู้สึกนั้นสมจริงมากขึ้น

4.4 สรุปผลวิเคราะห์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “ความงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด” นี้ได้มีการพัฒนาทางความคิด เทคนิค และรูปแบบการนำเสนออย่างต่อเนื่อง โดยคิดค้นวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความเฉพาะตนและถูกนำเสนอในรูปแบบของงาน 3 มิติ ที่สามารถเห็นได้รอบด้าน รูปทรงและวิธีการที่มีความน่าสนใจพร้อมทดลองหาเทคนิคที่มีความแปลกใหม่ให้กับผลงานอยู่เสมอเพื่อพัฒนาทักษะฝีมือและปรับปรุงวิธีการนำเสนอจากเดิม

วิทยานิพนธ์ชุดนี้แสดงออกผ่านวิธีการเย็บในวิธีการต่างๆ ความต่างของเส้นด้ายที่แสดงออกต่างกันรวมถึงสีของเส้นด้าย รูปทรง ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่โดยมีสรีระของเพศหญิงเป็นแรงบันดาลใจ ในการถ่ายทอดเรื่องราวลักษณะของผลงานจะมีรูปทรงที่แตกต่างกันออกไปผลงานโดยรวมจะเน้นไปที่รูปทรง สี และวิธีการที่มีความอ้างอิงมาจากการเย็บบาดแผลของแพทย์ที่ถูกเย็บบนร่างกายของตนเองในอดีต เอามาถ่ายทอดลงบนชิ้นงานเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมที่ต้องการสื่อความหมายอันเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนถ่ายทอดเนื้อหาสาระและเรื่องราวในวิทยานิพนธ์นี้ยังคงรักษาแนวความคิดที่เกี่ยวกับความคิด
ที่ ความเหลื่อมล้ำทางเพศในสังคม อีกทั้งยัง ได้ค้นพบเทคนิคใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานของ
ข้าพเจ้าในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “ความงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด” แรงบันดาลใจเกิดจากการที่ข้าพเจ้าเคยประสบอุบัติเหตุจนกลายเป็นประสบการณ์อันเลวร้ายในอดีตความทรงจำเหล่านั้นไม่สามารถลบออกจากใจของข้าพเจ้าได้เลยร่องรอยบาดแผลที่เกิดขึ้นตามร่างกายผนวกกับข้าพเจ้ามีทัศนคติที่มีต่อผู้หญิงและความรู้สึกถึงความเจ็บปวดของความเป็นเพศหญิงที่มักถูกเอาเปรียบจากเพศชายความไม่เท่าเทียมกันในสังคมจนผนวกแนวความคิดเหล่านี้เข้ากับวิธีการที่อ้างอิงมาจากประสบการณ์ส่วนตัวเข้าด้วยกันซึ่งทั้งสองอย่างนี้สามารถสอดคล้องกันได้อย่างดี

ขั้นตอนการสร้างสรรค์นั้นข้าพเจ้าคิดค้นวิธีการและเทคนิคต่างๆด้วยตนเองโดยมีการศึกษาหาข้อมูลและอ้างอิงวิธีการเย็บบาดแผลจากแพทย์โดยมีการมาปรับใช้ให้เข้ากับงานเป็นต้น ผลงานชิ้นนี้เป็นการแสดงความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมาเป็นผลงานที่สามารถสะท้อนความจริงในสังคมชายเป็นใหญ่ในปัจจุบันแลดูเหมือนอดีตระบบที่ไม่สามารถล้มล้างได้เราต่างถูกปลูกฝังอย่างอัตโนมัติตั้งแต่เด็กซึ่งมันเป็นเรื่องที่น่าเศร้า จวบจนถึงปัจจุบันก็ยังไม่สามารถลบความเชื่อเหล่านี้ให้ออกไปได้

อย่างไรก็ตามการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จากการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลรวมทั้งทดลองวิธีการต่างๆ จนเกิดเป็นเทคนิคเฉพาะตนรวมถึงการแก้ไขปัญหเฉพาะหน้าเพื่อเป็นประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองในภายภาคหน้า

5.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การการสร้างสรรค์ผลงานชุด “ความงามภายใต้ความจริงที่เจ็บปวด” ได้พบปัญหาระหว่างการทำงานมากมายเช่น น้ำหนักของชิ้นงานที่มากเกินไปจนทำให้เกิดอุปสรรคในการติดตั้งงาน หรือแม้กระทั่งปัญหาในด้านวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผ้าที่มีความหนาเกินจนไม่สามารถเย็บได้ถึงผ้าที่มีความบางเกินไปจนทำให้ขาดง่าย ในการสร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวข้องผ้าหรือเส้นด้าย ผู้สร้างสรรค์ควรมีการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับชนิดของผ้า และขนาดของเส้นด้ายให้มีความสอดคล้องกัน รวมไปถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ที่มีความเหมาะสมกับชิ้นงานเพื่อให้การทำงานนั้นทำได้สะดวกมากขึ้นจะต้องมีความระมัดระวังในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น เข็ม กรรไกร มีด หรือแม้แต่ในการเย็บนั้นต้องใช้ความระมัดระวังเช่นกัน ก่อนการปฏิบัติงานควรมีการทดลองเย็บลงบนวัสดุอื่นๆ ก่อนเพื่อที่เวลาเย็บจริงแล้วนั้นจะได้ทำให้ไม่เกิดความผิดพลาด ทั้งนี้ในการทำงานควรมีการวางแผน ในการปฏิบัติงานทุกครั้ง ผนวกกับความระมัดระวังและความตั้งใจใส่ใจใน

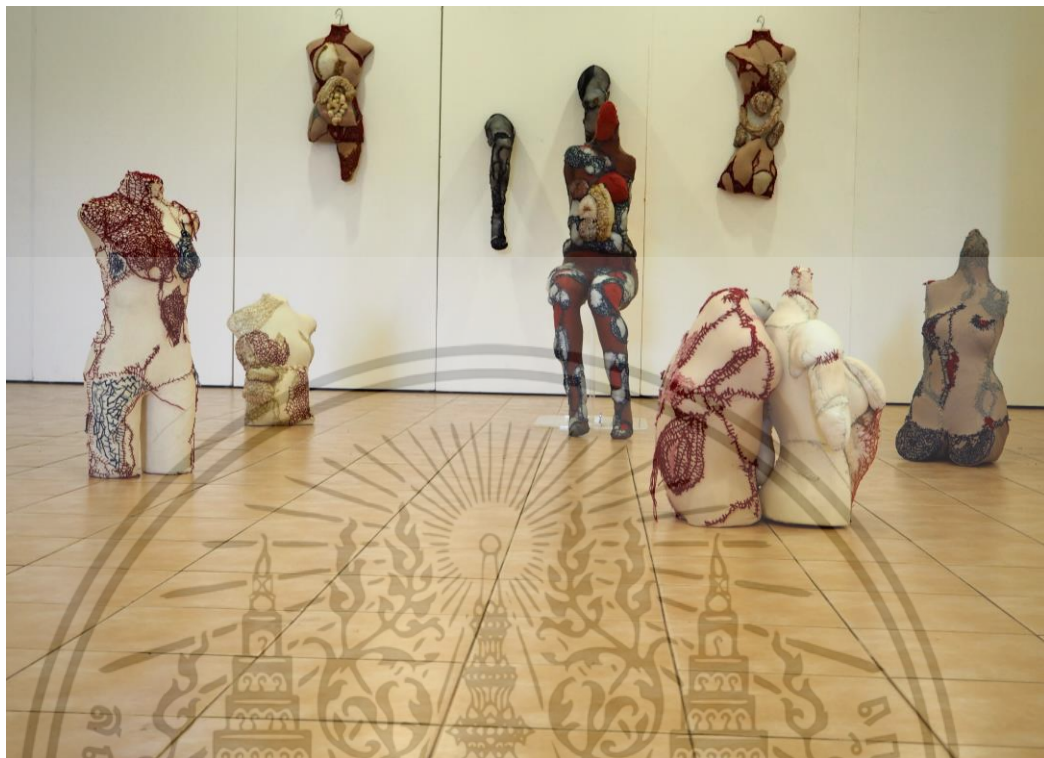
ผลงานจะทำให้งาน ออกมามีคุณภาพมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.1 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality

ชื่อผลงาน My painful reality
 เทคนิค จัดวางประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด ผันแปรตามสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดผลงานแต่ละชิ้น

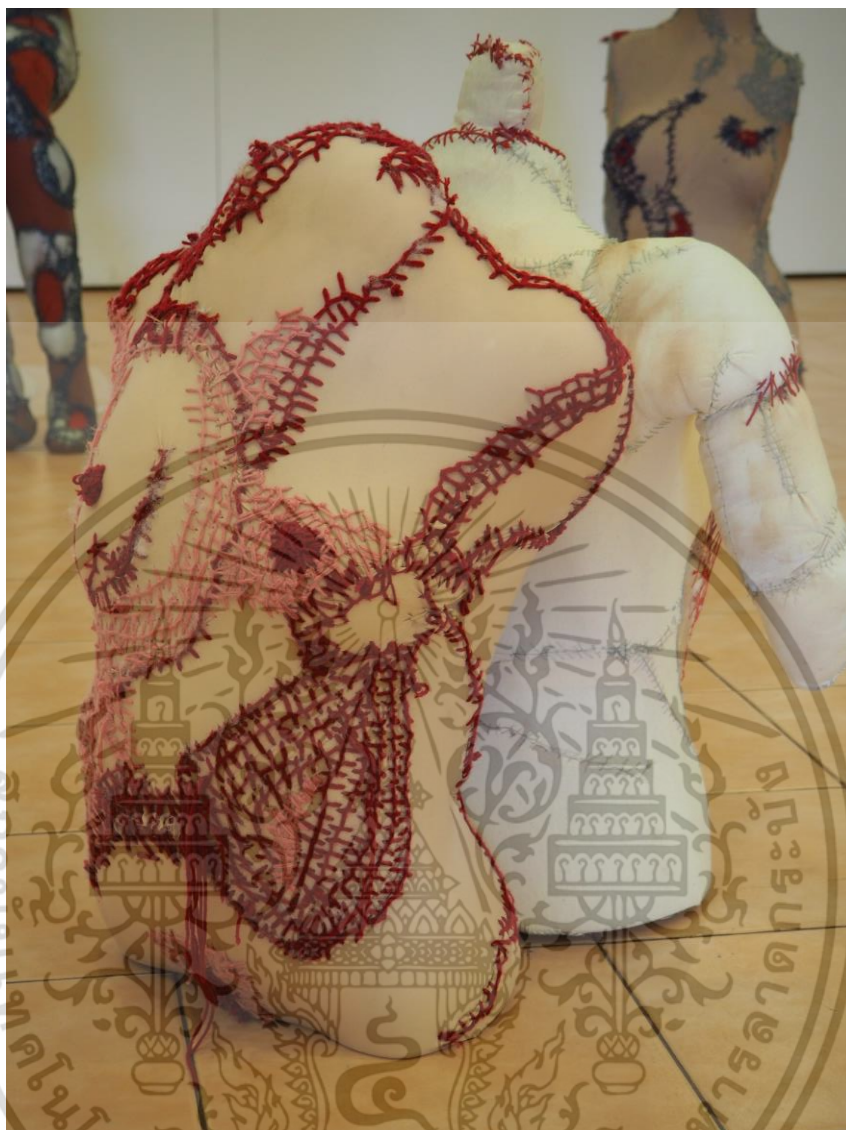
ภาพที่ 5.2 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality (รายละเอียด)

ชื่อผลงาน My painful reality

เทคนิค จัดวางประติมากรรมสื่อผสม

ขนาด ผันแปรตามสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality (รายละเอียด)

ชื่อผลงาน My painful reality
 เทคนิค จัดวางประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด ผันแปรตามสภาพ

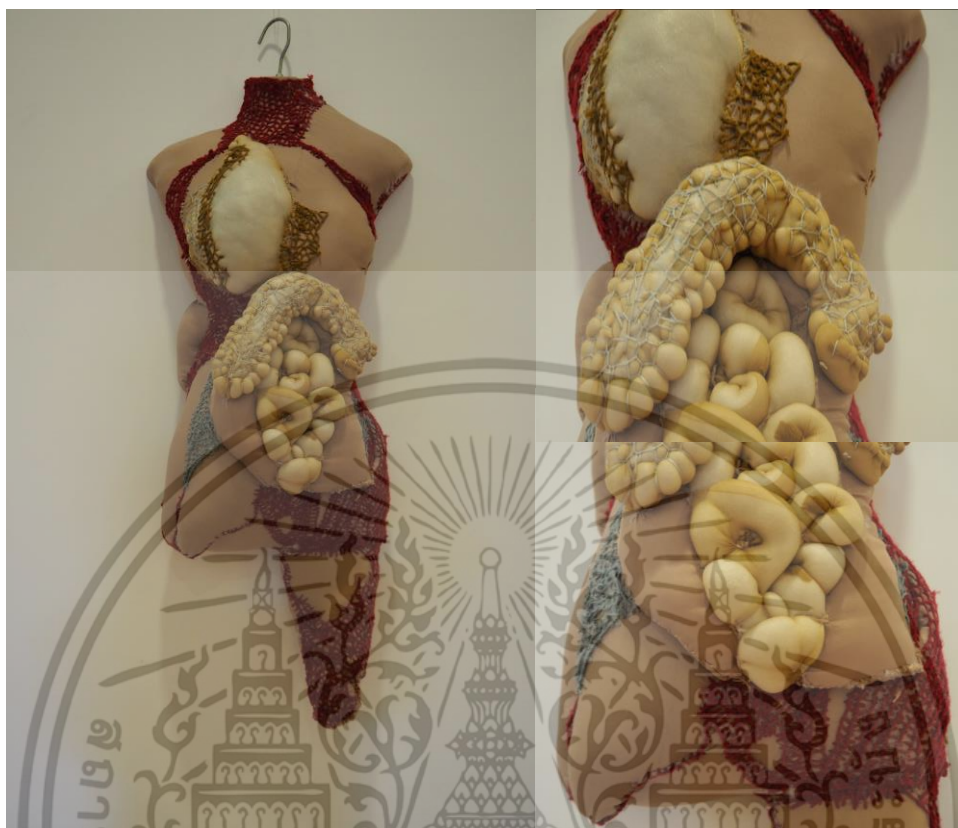
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality (รายละเอียด)

ชื่อผลงาน My painful reality
 เทคนิค จัดวางประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด ผันแปรตามสภาพ

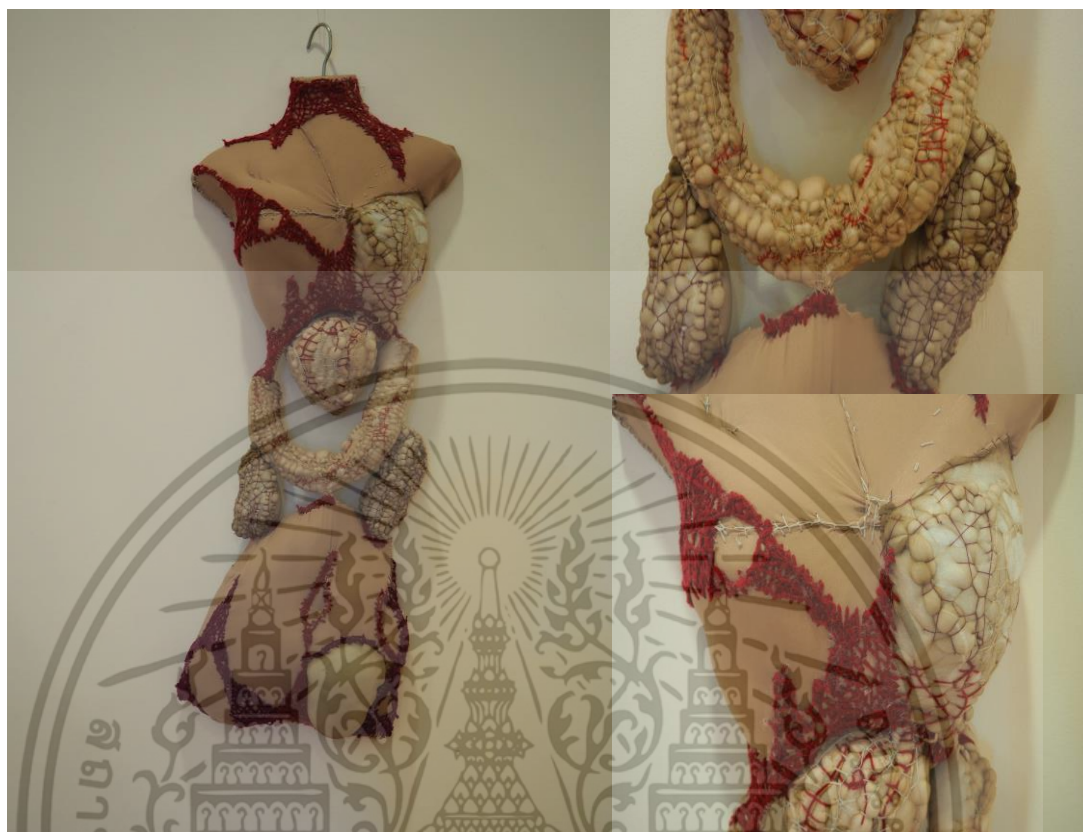
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality (รายละเอียด)

ชื่อผลงาน My painful reality
 เทคนิค จัดวางประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด ผันแปรตามสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality(รายละเอียด)

ชื่อผลงาน My painful reality
 เทคนิค จักรวางประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด ผืนแปรตามสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.7 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชุด My painful reality(รายละเอียด)

ชื่อผลงาน My painful reality

เทคนิค จักรวาลประติมากรรมสื่อผสม

ขนาด ฟันแปรตามสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กัจจกร สุนพงษ์ศรี. **สุนทรียศาสตร์ หลักปรัชญาศิลปะทฤษฎีทัศนศิลป์ ศิลปวิจารณ์**. กรุงเทพฯ:พิมพ์ครั้งที่ 1, 2555

ชลูด นิ่มเสมอ. **องค์ประกอบศิลป์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :อมรินทร์, 2533.

ชนเสศ วงศ์ยานนาวา. **เมื่อไม่มีงานฉันจึงเป็นศิลปะ**.-- กรุงเทพฯ :สมมติ, 2557.

พรทิพย์ ทองขวัญใจ. **Diego Rivera**. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2559, จาก

http://artbangkok.com/detail_page.php?sub_id=2965

วันรัก สุวรรณวัฒนา. (17 มิถุนายน 2553). ศิลปวัฒนธรรม. **หลุยส์ บูชัวส์**. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2559,

จาก <http://www.portfolios.net/forum/topics/louise-bourgeois-19112010>

วิรุณ ตั้งเจริญ. **ทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : **พัฒนาคุณภาพวิชาการ**, 2546.

Catherine Legrand. **Textile a world tour**. Thames & Hudson, 2013

Healthmeplease (admin). (20 สิงหาคม 2556). **โรคเกี่ยวกับกระดูกสันหลัง**. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม

2559, จาก <http://healthmeplease.com/สไปน่า-บิฟิด้า-spina-bifida.html>

Un Peu De .(16 มิถุนายน 2553). **Louise Bourgeois**. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2559, จาก

<http://nattanapas.blogspot.com/2010/06/louise-bourgeois.html>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล ไปรมาศ นุชอ่อง
 เกิด 25 ตุลาคม 2533
 ที่อยู่ 100/823 ม.ชัยพฤกษ์(ซอยวัดลาดปลาตุก)ถ.บางไผ่-หนองเพรางาย
 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
 E-mail oh_fine_arts@msn.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556 - ศิลปะบัณฑิต สาขาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 พ.ศ. 2559 - ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้